

42550(1)
JOH. GABR. RUDOLPHI
MED. DOCTOR.

PROGYMNASMA MEDICUM

de iis, quæ sunt observanda
in

MULIERIBUS

largiter menstruatis,

occasione hæmorrhagiæ uteri enormis,
e crassi sanguinis resoluta pronatæ,

per

Cerevisiæ medicatæ
abusum.



LUGDUNI BATAVORUM

apud JORDANUM LUCHTMANS,
Anno M. DCC. VIII.

JOHN CARR, RUCOCHER
M.D. DOCTOR

PROGYMNASIA M E D I C U M

de his, quæ sunt opusculis

in

M U L T I P L I C A T U S

largius multiplicatus,

occurrit in multis, et non in paucis,
et in multis, et non in paucis,



JOHN CARR, RUCOCHER

JOHN CARR, RUCOCHER
M.D. DOCTOR

Magnifico. &. Maxime. Reverendo.

nec. non.

Amplissimis. ac. Nobilissimis. Juris Consultis.

V I R I S.

Eruditione. dignitate. meritis. fama.

Excellentissimis.

D. HENR. HULSIO.

S. S. Theol. Doctor. ac. Profess. Primar.
Theologo. Præclarissimo. Acad. Reg.
Teutob. Rectori. h. t. Magnifico.

**D. PHILIPP. ab. ER-
BERFELD. J. U. D.**

Consiliario. Regio. Spectatissimo. Acad.
Reg. Teutob. Curatori. vigilantissimo.
ac. Urbis. Prætori. æquo. ac. justo.

D. CLEM. BERG.

J. U. D. Moral. ac. Civil. in. eodem.
Athenæo. Professor. Ordinar. &. fami-
geratissimo.

Patronis. suis. ac. fautoribus.
æternum. colendis.

VIRI EXCELLEN- TISSIMI.



A est vestrae in
me benevolen-
tia magnitudo,
convenientia ac
constantia, tantisque hinc
adstringor vinculis, ut vix
discernere valeam, utrum
rerum naturalium ac salu-
brium aliqua cognitio ad in-
dustriae specimen publicum,
an memor gratusque ani-
mus ad observantiae exem-
plar manifestum me forsius
jam impulerit incenderit-
que! Siquidem pia memo-
ria,

ria, grataque recordatione
colenda erant hæc beneficia
illustria, quibus persolven-
dis tenuis & angusta mea
supellex censebatur impar.
Forma, qua gratiam, quan-
do habemus, retulisse existi-
mamus ab iis, qui ex animi
bonitate, beneficium tum
accepisse, autumant, cum
insigni beneficio ornant.


Benigna igitur fronte,
**VIRI EXCELLENTIS-
SIMI**, accipite *meum hoc pro-
gymnasma medicum*, quod vo-
bis sincera dexta, ac, in ve-
strarum virtutum monu-
mentum, inscribo. Susci-
pite,

pite, quæso, in observan-
tissimi animi *πεμπησιον*, hunc,
etiamsi neque rerum gravi-
tate, neque verborum luce,
adeo insignem libellum,
Vobis tamen omni officio-
rum genere, & animi can-
dore consecratum. Quod si
mihi detur, & , in habenda
gratia, plus debebo, quam
persolvam. DEUS Vos in
religionis ac reipubl. incre-
mentum, academiæ splen-
dorem, meumque orna-
mentum servet quam diu-
tissime. Valete ac favete

Vestrarum insignium Virtutum

Cultori devinctissimo

Joh. Gabr. Rudolpho M. D.



PRÆFATIO

Lector Benevole



I, bene qui latet, bene vivere communi fertur proverbio, ego, sub pra-xios umbra haftenus absconditus, nunc vero ex hoc latibulo in lucem denuo prodiens, male mihi sic consultum velle videor. Nescio tamen, quod invitamentum, quæve aut animum, aut aliquam cognitionem in arte salutari ostendendi cupiditas me jam incendat atque inflammet. Et quanquam non ignorem, quot & quantorum virorum ingenia jam eniteant in Re-

publica medica; Neque tamen eorum studia, quam excellentia etiam, hoc exiguum restringent conamen: Siquidem, cum summa miremur, inferiora erunt ad minimum probanda. Multo minus vel aliquam mei animi partem hodierni corrupti mores, nostraque detorquebunt tempora iniqua, quibus invia est. Virtuti via per laborum semitas ad honoris fastigium. Ipsa virtus nulla est, nisi gratuita, hæcque sibi pulcherri-
ma merces; Et quod si doctus homo tum demum, cum docte cogitat, revera vivit, certe pro animorum vero pabulo erit rerum scientiarumque contemplatio habenda. Inde vero, quæ illæ ambitionis ineptiæ: Gloriam aut dignitatem in præmium mox postulare mercedemque earum virtutum, quarum cultura vivimus ut homines, præstamus bestiis, & antecellimus sæpe aliquos homines? Quibus omnibus rite pensitatis, hunc casum, in quo ingenii vires experirer, mihi delegi explicandum, morborum utpote revera complexum, aut, affectum maxime complicatum: Mulier enim,

lim, ob corporis communem cum mari-
us fragilitatem, & uteri peculiarem stru-
uram, bis patitur morbum, ipseque ute-
us morborum novorum, aliquando mon-
osorum, inducit Iliada. Ut autem in-
llectui nostro omnia in hoc casu ejusque
nalyfi pateant eò clarius, hinc non solum
eclarare animus est, quæ fuerit partium
lidarum in hac ægra indispositio natura-
, quave sub vitiosa conformatione magis
edem partes per diætæ errores a naturali
berrarint mechanismo; Sed & lumen
erspicuius accedet, quando, quam variæ
erint sanguinis impuritates, explicabi-
us. Imo & præmittere placet aliqua de
nguinis minimis naturalibus, eorumque
atura & temperatura, ut crasis naturalis
riatur, dogmata; Siquidem contraria
exta se posita, magis sic elucescent.

Tuo vero L. B. hæc omnia, velut Apel-
ss suas tabulas pictas, expono submitto-
ue judicio, sed non sine judicio. Hinc,
ingenio abundas, meum quale quale in
ac arte æqui bonique consulas molimen:

Ipsa enim natura & machinis delectatur
exiguïs; Sin tibi æque minus, ac mihi
Corinthum adire licet: (paucis namqu
portum medicæ scientiæ tenere datum est,
feras, non culpes, quod ab utroque no
strum emendari non potest. Imo & in
magnis voluisse sat est, veluti quibus diffi
cultatem ipsa proposuit natura. Vale &
fave.

HISTO-



HISTORIA MORBI.

IOemina annum forte 28. corporis satis teneri, valetudinisque hinc æque tenuis, diu jam hypochondriaca & scorbutica, esui carnis fumo ac sale induratae five fuillæ, five vaccinae enormiter dedita, acetatis quam maxime abutens, quovis mense largius, quam vires perferre valebant, & magno dolore menstruata, deinde fluore albo per aliquot menses toties laborans, quoties fluxus retinebat menstruus, nonnullarum puellarum mater, duorumque foetuum abortivorum inelix parturiens, continuo agilis & magis, quam numeri valebant, laboriosa; Hæc postquam menses quatuor gravida, & diu abhinc tumoris amarore, tum alvi segnitie præsertim ærotaverat, in febrem incidit duplicem tertiam cum alvi insequente constipatione, dolore capitis circa tempora pulsatili & siti enormi. Quibus symptomatibus paulo mitigatis compositisque, post usum cerevisiæ frigidæ, cui earum panis siliginei erat intritum, vulgo,
Cine

Eine kalte Schale / tormina ventris exsurgunt quibuscunque adhibitis, atrocissima; Demum vero media nocte aborsit cum notabili febrilium symptomatum levamine, & idem fere videbatur terminus reconvalescentiæ, qui abortûs; Parum sanguinis sub ipso profundebatur abortu, & parca eum excipiebat ejusdem quantitas. Hinc brevi post aliquas vires recuperatas lecto surgebat, sed integræ sanitati, ob corporis agilitatem summam, & quia erat tum moræ, tum medicamentorum præsertim pertæsa, restitui haud poterat: adsvetos enim nunc equidem repetebat labores domesticos, sed satis adhuc languida, semperque sitibunda; idem manebat amaror in ore, & cibos post assumptos regio ventriculi, inflabatur, genæ magis rubeabant, parumque intensior caloris gradus in his æque ac manuum volis denuo notabatur cum pulsu paulo frequentiori. Illa igitur propter lentam febrem, & abortus, quos passa, sibi timens à febre hæctica continente, præprimis quoniam per corporis macilentiam & creberrimam excandescentiam ad hanc disposita visa, cerevisiam medicatam, pro incidendis attenuandisque primarum viarum sanguinisque cruditatibus, sibi parari curat, lente amaricantem, & cujus contextura nihilominus post aliquot dierum macerationem satis blanda adhuc degustabatur, etiamsi minus cerevisiæ quam decebat, erat affusum. Quovis tem-
pore

ore matutino ac vespertino unciaē forte quatuor fuissent fumendae; Illa vero, post aliquem assuetum usum legitimum melius valens, quia nobilior inde roborata, multo nunc plus, quam crevisset, bibit hacque sola, veluti cerevisia ordinaria, sitim exstinguit, ac alimenti loco citatur. Cujus in usu aut potius abusu pergit, nulla ulterius ratione habita, bibatne nimium aut justo minus. Neque etiam intenta erat purgationis menstruae terminum instantem, quod ipsi tempus alias probe erat & ita observandum, ut ab omni etiam thermopotia theae abstinendum fuerit quavis sub purgatione menstrua. Hinc matutino ejus diei tempore, quo mensium fluxus, utpote certis periodis plurimum recurrens, saepe anticipans, nunc instabat, satis magnam ejusdem cerevisiae quantitatem improvide haurit. Post prandium ventris dolere queritur, adeoque in compescenda haec tormina bibit parum aquae theae fervidae adeo, quid in levamen sit arripiendum, animo fluctuabat) sed hanc vix haustam satis largum sequitur sanguinis uterini profluvium, in normem haemorrhagiam mox degener. Dissolvens omnium vasorum uterinorum oscula nunc iasse, tanta sanguinis mole, adstantibus mulieribus ita referentibus, inundabantur lodices. Egra interea afficiebatur syncope gravissima, quamdiu sanguis promanabat, qui omnis, quam copiosissimus etiam, propter summam tenuitatem

tatem & purpureum colorem videbatur arteriosus, coagulatuque erat ita difficilis, ut ejus etiam portiuncula cum bacillo prunis imposita, solito multo tardius potuerit torreretur, inque pulverem præparari, quem cum nuc. moschat. tost. & cinamom. acut. parte anatica pro sistenda hæmorrhagia, sub partitis vicibus cum vino sumendum, ordinarant mulierculæ. Ego post aliquot ab hæmorrhagia horas accensus ægram deprehendebam animo gravissimè inquantem, artus algidos sudoremque frigidum. Qua de re Venæsectionem, etiam si alias auxilium, multorum judicio & experientia elogio, sanguini sistendo par aptumque in hac ægra minime indicari, sed à virium debilitate summa prohiberi existimabam. Ea potius apta nata decernebam, quæ vires blandè reficerent, acrimoniam sanguinis temperarent, tenuitatem vero nimiam aut hamatis interpositis atomis, aut, quod certius, glutinosis gelatinosisque condensarent. Adeoque misturam concinnabam ex aqu. plantagin. nymph. cinam. s. v. diascord. frac. matr. perlar. corall. rubr. conf. alkerm. inc. syr. pap. alb. Parabatur &, pro acrimonia involvenda, emulsio è decoct. hord. ad crepaturam coct. amygd. ambrosin. exc. ac sem. pap. alb. addebantur sacchar. perlat. conf. alkerm. incompl. & parum aqu. cinam. c. v. Artus firmiter ligabantur filis sericeis coloris, è muliercularum præjudicio,

adicio, coccinei. Naribus & temporibus ad-
 ovebatur Aqu. Regin. Hungar. carfuncul.
 um pauxillo spirit. nitr. d. Sacculus fiebat è
 dic. tormentill. bistort. fl. rofar. balauft. cort.
 ranat. & alum. crud. qui aceto vini incoctus
 pide imponebatur pectinis regioni. Sitis,
 tinctu vix possibilis, fallenda erat emulsio-
 bus itidem amygdalatis & saccharatis, sed
 consistentiæ paulo tenuioris. Quorum medi-
 camentorum usu sensim inhibebatur hic fluxus,
 antea noctem diemque immodicus, nunc vero
 rcius ac per vices recurrens, eumque demum
 agis sufflaminatum serofus seu mucosus, more
 lito, excipiebat liquor. Interea temporis
 men facile adhuc animo linquebat ab odore
 ovius ipsi etiam levissime molesto, hinc sub
 ra frigida & humida adventantibus non lice-
 ut lectum mox accedere, gravibus quippe
 ias mox infestabatur præcordiorum anxietat-
 bus, quarum abigendarum ergo epithema ex
 qua carfuncul. regioni imponebatur cardia-
 æ, sed manu parca, ac animo cauto: Simulac
 nim plus iusto, aut citius, quam decebat, ad-
 ovebatur, mox inordinatam magis sentiebat
 rca præcordia agitationem, contra vero,
 ostquam temporis & quantitatis ratio magis
 beebatur accurata, inde persentiscebatur leva-
 en non exiguum. E fonte diætetico requi-
 bantur alimenta euchyma, concoctu facilli-
 ra & gelatinæ facile solubilis; Præter vires
 enim

enim exhaustas, hinc restaurandas, quam maxime erat sanguinis inopia refarcienda; Inde vero præsertim conveniebant juscula gallinarum farcinatarum, omni harum substantia nutritiva elixando imprægnata, in alimentum condimentumque addebantur pineæ, pistaciæ & pauxillum cinamomi. Galredæ parabantur è pedibus vitulinis, cum amygdalis excorticatis & passulis majoribus seu zibebis. Ulteriores cibi erant juscula avenacea & hordeacea, carnes pullorum gallinaceorum & columbinorum elixæ, magis tamen proderant assæ. Inprimis vero delectabatur amygdalarum ambrofinarum & ficuum pinguium esu, iisque satis nutriebatur. Demum vero abactis per tinctur. mart. aperit. & aliquos absorbentes pulveres, quos equidem ægrius ferebat, præcordiorum anxietatibus, è gravi hoc morbo tractu temporis evasit. Viribus & sanitati penè restituta pulverem sumit emetico catharticum, vinoque medicato solum alterante desuper, secus successive, assumpto, tantum demum corpore potuit valuitque, ut brevi post concipiens felix suo tempore sit puerpera facta & sanitate adhuc gaudeat.

S E C T. I.

Hujus morbi theoremata
complectens.

C A P. I.

De

Partibus sanguinis elementaribus.

I.

QUæ sanguinis ac feri sint partes elementares, aut minima naturalia, qualis horum singulorum natura, & quam varia sub unione miscelaque hanc humoralem constituent massam, opus est exploratu arduum, imo difficillimum. Unde non mirum, physiologos tot & tam variis experimentis operationibusque chymicis sanguinis anatonem cognitionemque tentasse, ac per microscopia, anatomiae juxta ac philosophiae corpuscularis adminicula egregia, partium sanguinis texturam figurasque omni modo observasse. Quam tamen certitudinis partem horum quodlibet ad sanguinis naturam disquirentiam afferre queat, id trutinandum quæso jam suscipiamus, sed paucis, & pro ingenii modulo.

II. Quid si enim sanguinem microscopii ope animadvertimus, ceu crystallinam & limpidam

B

humi-

humiditatem, quam globuli infiniti purpurei, si mavis, rubicundi potius grumuli interfluunt? Aut posito, quod ope clariorum microscopiorum in quavis sanguinis guttula cernantur atomi sphaericae, ellipticae, conicae, cylindricae, polyhedricae; Quae inde tamen ad nostrum intellectum de natura partium sanguinis, non sola figura, sed & natura discrepantium, doctrina redundabit perspicua? Ut taceam, quod sanguis, simulac extra venam missus, in sua crasi perinde ac motu turbetur, ab aëre ambiente atmosphaerico, magis tum premente. Indequē ne quidem de particularum figuris, sintne propriae ac essentiales, an per motum influentis aëris inductae, iudicium certum ac firmum formare poterimus.

III. Alii hinc, in physicis hisce contemplationibus non acquiescentes, principia mutant per ignem enata, proptereaque, cum sanguis ope chymiae in aquam, gelatinam, salia diversa, oleum terramque secedere videant, sanguinem iisdem constare autumant; Et haec principia, de natura minimorum sanguinis diversa nos informantia, ipsis audiunt medica, praesertim quod iisdem nos constare, nutriri, laedi curarique opinentur. Quae tamen per ignem analysis quum fallax sit & infida, quandoque novorum corporum, novarumque formarum genesis, hinc omni ex parte in hac doctrina neque amplectenda erit, neque rejicienda.

IV. Id-

IV. Idcirco autem, quod inde veritatis lumen, quæ tenebræ, eò clarius discernemus, quando ejusmodi experimenta, tanquam proficiscitanda minimorum sanguinis natura certiora, in subsidium vocabimus, quorum ope sanguinis minima per solam gravitatem, aut levitatem, & pro sua textura sponte separantur, fiuntque manifesta citra vehementem ignis impetum, aut putredinis efficaciam, ne nova per artem producta, & diversa per ignem coagmentata nobis imponant, quando sanguinis minima naturalia inquirere studemus.

V. Omnium certissimæ sunt sanguinis partes integrales: Cruor ac serum, solo motu confusi, hincque, post sanguinis emissi quietem, ab invicem ita discedentes, ut lymphæ supernatet cruori fundum petenti; Cujus ad serum proportio vix equidem, pro individuum ac temperamentorum diversitate, determinari valet. Seri tamen in sanis ad minimum decies, imo duodecies plus est ipso cruore. Sed hæc sunt levia.

VI. Propero ad ipsa minima naturalia, inter quæ pars notissima & sensibus mox obvia est aqua. Sequitur gelatina, seu mucilago, quæ è sero & lymphæ non minus, quam ipso cruore, ad sensum etiam non gelatinoso, per macerationes in aqua calida, lentas coctiones, & subsequentes, post aquam filtratam, evaporationes producit sensibusque patet nunc

sub albuginea, nunc magis fibrosa sub specie, pro evaporationis gradu vario. De pituita, ceu glutinosa parte multo, quam mucilago, spissiori, hinc præternaturali agitur in pathologia.

VII. Salina corpuscula sub blanda falsedine, aut acrimonia linguam afficiunt in sero & lymphæ magis, in cruore minus, sæpe vix. Cujus autem hæc sint indolis salinæ, & ad quorum salium per chymiam enatorum naturam possint referri, res est intricata. Siquidem hæc spicula in sanguine perinde, ac in vegetabilibus, mihi concipio ceu tenues, acres particulas simplices, plurimas tamen cum oleo tenuissimo junctas, paucas cum acido tenui & subtili unitas. Quæstio autem hic non immerito est ventilanda, sintne salia nostri corporis sanguinisque ejusdem formæ, Cujus esse cernuntur alkalia volatilia per ignem enata? Et respondetur paucis: Alkalium volatili formam esse novam, per ignem ascitam, & ob particularum congregationem mollem porosamque; Id quod inde præsertim liquet, quando eadem salia, quamdiu adhuc sub nebularum forma post destillationem cernuntur in recipiente attenuata, minime cum acido effervescent, sed tum demum, cum hæc corpuscula magis coacervata, formam induunt, quam modo innui. Mirorque hinc aliquos modernos physiologos, quando de alkali volatili & fixo,

Fixo, ceu naturali præternaturalique sanguinis parte sunt adeo prolixi.

VIII. Acidum aliquod manifestum fero aut sanguini inesse, nullis equidem constat experimentis certis; Siquidem & à feri acrimonia blanda nondum certus in argumentando transitus est ad inferendum fal falsum, seu ex acido & alkali compositum; Illaque acrimonia, quæ omnis in sanguine ac fero s. n. blandissima degustatur, per chymiam alkali volatile suppeditat, acre aliquod blandum equidem detegit, antea mucilagini aut oleo implicitum, falsedinem falsam non mox determinat. Paulo manifestius tamen acidum, sed satis unitum ligatumque subest urinæ, proditurque per saporem non alkalicum, sed aperte falsum, fere nitro, magis fali ammoniaco similem. Accedunt & diversæ solutiones præcipitationesque, alia per spiritum & sal volatile urinæ instituta, alia per ipsam urinam adornata. Quod si igitur acidum s. n. ingreditur sanguinem, oportet sane ut affluat temperatissima sub unionem cum tenuissimis salinis oleosisque particulis, eorumque sub velamine. Adeò provida est natura in abscondendo, ne noceat, acido, omniaque vult falia crudiora, magisque composita, per errorem sumta cum sanguine ac fero laxè tantum misceri, hinc & præsertim per renum tubulos excerni, tanquam excrementum plane inutile.

IX. Hæcque hætenus considerata minima naturalia aquea, gelatinosa & salina præsertim sunt partes constitutivæ feri lymphæque, de quibus humoribus eapropter recte dicitur, quod sint maximam partem aquei, satis gelatinosi, paulo & blande falsi: Inter serum enim ac lympham sola hæc est differentia, quod istud magis sit gelatinosum, hæc vero minus, cum suæ gelatinæ portionem intra poros partium nutriendarum, à quibus refluxit, reliquerit.

X. Transeo ad sanguinis rubicundas partes, vesiculas istas purpureas per lympham crystallinam ab æthere vitali motas, quas esse particulas pingues, seu oleosas à gelatinosis probe sequestratas, cum salinis intime junctas, & ope motus vitalis sanguinis peculiari, sed nescio quo, modo tornatas politasque, id vel ipsa etiam tinctura sanguinis purpurea, sane singularissima, &, quod si asseribus adspargitur, constantissima, maximeque diuturna testatum vult.

XI. Oleum autem sanguini inesse facile sensibus patet, quando hic cruor exsiccatus & pulveratus flammam concipit, quod si prunis inspersus; Idemque magis credere jubemur, dum sanguinis recens extracti guttula aquæ instillata partim per hujus superficiem dispergitur, partim etiam sub filamenti forma ad fundum secedit. Manifestius tamen oleum ipsa demonstrat chymia, notarique huc meretur,
plus

plus olei per ignem elici è sanguine humano, quam cervino aut hirciuo. Cujus phœnomeni ratio perquirenda erit in alimentis, aliis in homine, aliis in brutis: Carne enim vescuntur homines, potulentisque huc illuc gaudent plus minus oleosis, seu pinguibus; Contra vero bruta pascuntur gramine ac fœno bibuntque aquam, liquorem equidem salia diluentem imbibentemque, non menstruum pro solvendis extrahendisque oleosis aptum.

XII. Terram proprie sic dictam, ceu partem elementarem, qui sanguini attribuunt, eam in ossibus statuunt, quam falso autem, ipsa docebit ossium genesis: Osseâ quippe compages pluribus constat filamentis membranaceis, quæ sibi mutuo superstratæ & reticulari inculcatione implexæ, demum applanando consolidantur, & lente lenteque in lamellas indurantur osseas. Successivam hanc voco consolidationem, eò quod ossa ratione accretionis primum sint membranacea, mox cartilaginea, postea in filamenta & tabulos osseos contorqueantur, conferruminenturque demum in compagem osseam. Ecquis autem nunc sive membranarum, sive cartilaginum succum nutritium terreis constare edisseret particulis, nisi vim vocabulo inferre, aut gelatinam cum Clariss Cranen. ad terræ partem referre velit?

XIII. Tandem & devenio ad partes multo, quam ut in sensus incurrant, subtiliores, hinc-

que ad ipsas sanguinis essentiales partes minime referendas, spiritus puto, partem illam sanguinis principalissimam, per quam vitalis hic appellatur, hincque sanguinis ac totius machinae hydraulico pneumaticæ motorem. Nolo hic autem in demonstranda spirituum, cum sensibus denegentur, existentia multum desudare: Sicut enim eorum motus sensusque, hinc ipsi spiritus, quod si ligatis nervis sensus & motus pereunt, evidenter satis probantur; Ita & nervorum tubuli, adeò ut visum fugiant, angusti, in machina pneumatica, quando per ipsos rarefactos humor cogitur, deteguntur ac porosi declarantur, manifesto indicio, fluidum aliquod æque insensibile, ac ipsi pori sunt inconspicui, necessario per eos ferri. Neque hic operosus ero in determinando spirituum numero, aut disquirenda differentia, qua spiritus vitales, animales & genitales ab invicem distent potius mihi omnis res est cum ipsorum natura in genere consideranda, in qua dijudicanda, quum spiritus ob summam suam mobilitatem tenuitatemque, per chymiam aut alia experimenta demonstratu impossibiles, nulli rei possint æquiparari æquivalentque; Quid mirum tot esse de eorum natura sententias, quot medicorum fere capita? Siquidem qui eos comparant cum radiis lucidis, particulis salino nitrosis, salino volatilibus, seu urinosis, spiritu vini alkoolisato, aut demum cum æthere,

mere, ii equidem aliqua phœnomena, ceu tertium quid, respiciunt, in quo cum hac vel illa substantia conveniant, neutiquam tamen ejusmodi substantiam, cui per omnia & adæquate possent comparari, demonstrabunt. Multo minus rem acu tangunt, qui succulentam aliquam, hincque materiam magis sensibilem & lentam ipsis tribuunt.

XIV. Communis igitur, sed generalis, quia plus ultra non possumus, medicorum est de natura spirituum doctrina: Quod sint moleculæ sanguinis tenues, subtiles, &, propter suam elasticam texturam, summe mobiles atque activæ; seu, ut clarioribus me verbis cum aliquibus physiologis expediam, puriores atque subtilissimæ partes ex aere inspirato & alimentis suppeditatæ, & in cerebri, cerebelli ac medullæ spinalis glandulis secernendo magis repuratæ. De quibus, utpote omnem salium oleorumque tenuissimorum subtilitatem & activitatem longe superantibus, subtilius justo nunc deceptatur, sintne, eo quod partes sanguinis subtilissimæ dicantur, ad principiorum sanguinis naturam reducendi hi spiritus, seu salino-oleosi & aquei subtilissimi appellandi? Dari enim in aëre, tum & in alimentis, præter farinas, oleosas, gelatinosas, aqueas partes, aliam quandam substantiam multo tenuiorem & magis activam, nunquam in salia aut olea assimilabilem, summe & illico, si libera est, resistentem,

cientem, asserere non erubesco. Quam substantiam sive Excell. *Rivin.* spiritum vitalem sive alii materiam ætheream, cœlestem appellant, per me licet: In verbis ero facilis, modum in hoc conveniamus: Hanc tenuissimam substantiam per aera & alimenta (jovis enim omnia plena) dispersam, spiritum vitalem, ætherem & cœlestem materiam, voca pro lubitu, sola mobilitate & tenuitate, nullas secundum ideas quibus à veteribus quibusdam philosophis, & veteris philosophiæ restauratore *Marco Marcone* hujusque asseclis spiritus insigniti creduntur agere.

XV. Ex his autem quæ hæcenus de spiritibus prolata, mihi sponte fluere videntur sequentia 1. spiritus habere à sanguine suum, pro crassios ipsius & motus ratione impulsus ac secretionem & motum per nervos, eandemque cum sanguine motus regulam: Spirituum namque in melancholicis motus vel defixus est & tardus, vel nimius & præceps, unde hi nimium observantur cogitabundi, hilares aut tristes, perinde ac sanguinis motus est liberrimus ac sano similis, nunc plane tardus, & cum molestia lentus. Phthifici sibi ab odio & ira temperare minime valent, quam lubentissime etiam velint: Quo acrior enim sanguis, eo magis & continuo turbulentus est spirituum motus seu eo vehementius etiam ad invicem agitantur spiritus, hincque vel leviter ab externis ob-

jectis

ectis commoti exsurgunt in animi pathemata.
 Spiritus, quam maxime etiam nobis puri
 ant, quia subtiles, in sua tamen crasi æque ac
 motu posse turbari: Quanquam hic à veritate
 longe alieni, hinc deferendi mihi videantur,
 qui spirituum crasin secundum eadem principia
 alina, oleosa & aquea, juxta quæ sanguis tur-
 bari potest, vitiari indeque spiritus in statu præ-
 naturalis nimium acres, acidos, salinos vo-
 tiles oleosos fieri non putant, sed contendunt.
 Potius igitur omnem modum, quo spirituum
 crasin turbari posse asserimus, ab ipsarum ha-
 rum particularum in motu & tenuitate discre-
 pantia, quæ tamen ex effectu erit colligenda,
 textura dijudicari nequibit, derivandum pu-
 amus. Rem omnem aliqui his paucis com-
 plectuntur verbis: Ætherem alium sanguini,
 esse amicum, alium peregrinum & plane he-
 terogeneum, hicque consistendum, ultra con-
 tendendi facultas mihi, nescio an aliis, non da-
 tur. 3. Crassam nimium videri temperatu-
 ram, quando spiritus dicuntur eodem modo
 temperare sanguinem, quo hujus minima se ad
 invicem mitigant, seu spiritus temperare san-
 guinem, sicut à spiritu vini acidum mitigatur;
 Ad veritatem propius accedunt, qui, sicut in
 spiritibus nihil præter subtilitatem ac motum
 determinare valent, ita & in eo acquiescunt
 asserto: Spirituosas partes interluere sangui-
 nem ac humores particulares, ut continuo ad
 invicem

invicem agitata divulsaque ferventur eorum minima, quo motu cessante particulas acidas acido salvas, acido pituitosas &c. magis sic congregatas condensatasque mox etiam magis frangere partium, quas perfluunt, solidarum fibras. Sed hæc de spiritibus.

XVI. Redeo ad partes sanguinis elementares in sensum cadentes, seu ejus minima naturalia, de quibus quam simplicissima etiam tenuissimaque sub mole sanguinem ingredientibus, nunc dicendum, aut ex parte repetendum erit: Eorum paucissima esse naturæ simplicis plurima vel sub unione & mixtione sanguinem accedere, vel per crebriorem sanguinis circuitum, magis attenuari, attenuata inter se uniri, aut saltem misceri.

XVII. Sed quorsum hæc omnia de sanguine hæcenus prolata? Sc. ut intelligatis, hæc minima naturalia sanguinis, quando uniuntur in eo miscenturque, mirum in modum se invicem enervare aut mitigare, in quo crasis & textura ea naturalis consistit, ut sanguis fiat temperatus: O mirandam enim æquè ac rimandam amicabilem horum principiorum, minimorum, pro constituenda sanguinis temperatura unionem miscelamque! dividunt salina tenues & volatiles particulæ gelatinosam sanguinis partem, oleosasque ramosas tenent divulsas, & ipsa vicissim hæc tenuia corpuscula salina coërcentur tenenturque ab oleosis & gelatinosis

inosis minimis. Acidum sali volatili unitum
 ejus attenuandi & dividendi vim nimiam in-
 ebet, ut ne autem econtra ipsum acidum co-
 gulare nimium queat sanguinis gelatinam,
 nec cum sale volatili unitum ab hoc infringi-
 ri: Sicut gelatina præsertim est vinculum &
 involucrum salium volatilium, partium acido-
 rum falsarumque, ac sanguinis rubicundæ
 partes per eam coalescunt facilius aut diffici-
 lus, prout ipsius major vel minor abundantia
 sanguini est complicata; Ita &, gelatina ni-
 mium resoluta, salia hæctenus occulta fiunt
 manifesta, &, liberius justo in sanguine flu-
 tuando, nimium agunt. Aqua demum quan-
 to diluit salia gelatinamque, ut motum ipsius
 qui valeant, sanguini fluorem legitimum con-
 cedere dicitur, perinde ac à gelatina præser-
 tim est sanguinis consistentia, seu ut intra cer-
 tos limites consistat. Quæ æqualis sibi que per
 omnia constans minimorum unio ac miscela,
 adeque oriunda contextura maxime tempera-
 ta, nomine temperamentum, quod neque ad
 pondus fit librandum, neque ad proportionem
 arithmeticam mensurandum, sed ad justitiam,
 mavis, ad justam proportionem perpenden-
 tum, id vel inde etiam liquet, quod si consi-
 deramus, quam variæ, pro ætatum, climatum
 rerum n. n. usu & diversitate, exoriantur ho-
 minum minimorum unio, miscela ac ad invicem
 proportio, sicque cuidam fere homini sit prin-
 cipiorum

cipiorum in humorali massa proportio, miscer
unioque singularis, seu, temperamentum pe
culiare; Inde vero & patet, temperamentu
rum diversitatem multo esse latiore, qua
ut intra communem quaternarium numeru
definiri circumscribique possit.

C A P. II.

De

Partium solidarum teneritate innata.

- I.

SEd transeamus demum ad nostram ægram
ut per causarum gradus, morborumque
successivam seriem progredientes, quoc
vis morbosum suo ordine, &, qua poterit cla
ritate, investigemus. Exordior à partium so
lidarum fabrica seu conformatione investigan
da, qualis hæc ab ineunte fuerit ætate. Quan
doquidem quo mechanismo ad fluidarum part
tium motus, secretiones, depurationes dige
stionesque &c. partes solidæ se habeant per d
versissimam ac stupendam suorum tubulorum
plus minus angustorum fabricam, istarumque
motus, textura s. crasis & qualitates, pro ho
rum robore, debilitate, seu, tono varie læse
mire mutantur, horum alterum asserit physio
logia, alterum docet pathologia, & ipsa ratio
utrumque præscribit: Quod si enim commu

is fabrica seu mechanismus in diversis quaerendus est tubulis, quos omnes ac singulos, seu chordæ forent, expansos, aut mire conortos, convolutos, hinc diverse porosos, liuores etiam perluunt indolis diversæ; Inde apparenter liquet, posse hos tubulos, has fibras, quod si sunt teneriores, facile etiam ac nimium premi, stringi, torqueri, elongari, corrugari & exsiccari, sicque in hac machina hydraulico pneumatica, de ægra loquor, parum solidarum functiones & fluidarum crasin notumque à levi errore mox lædi aut turbari facile potuisse.

II. Dum autem de ægra nostra dicitur, *quod in incunabulis fuerit tenera aut tenuis*, illa ad tæritudinem indispositio concipi potest per inatam fibrarum tubulorumque angustiam ac constrictionem nimiam, propter quam succo obscido ac nutritio liber transitus & semet innuandi vis denegata, ipsique pori pro acquianda justa mole non satis ampliari forte quierunt.

C A P. III.

De

Affectione hypochondriaca.

I.

ÆGra laborat affectione hypochondriaca, quia de dolore quodam compressivo ac constringente in regione

regione diaphragmatis ac ventriculi, inflatione hypochondriorum cum borborygmis, seu rugitibus praesertim autem assiduo hypochondrii sinistri dolore diu jam quæsta. Accedunt ructus è ventriculo crebriores & varii, nunc acidi, nunc amari, inflatio ventriculi & phlogoses post pastum, alvus segnis aut obstructa, ardor in intestinis. Morborum certe potius syndrome, quam morbus aut affectio morbofa indeque non mirum, pathologorum animos in inquirenda hujus mali natura & causis adeo esse distractos, ut aliqui in viscere quodam Ventriculo, pancreat. Virsung. Liene sedem quæsierint; Alii vicissim in humorum & spirituum vitia culpam & causalitatem conjecerint omnem, eo quod viscerum tonus & functio humoribus debeantur spiritibusque, ac horum pro crasi & dyscrasia ferventur lædanturque; Medio tamen tutissime ibunt, qui cum ad humorum, qui primis insunt viis, respiciunt vitia, tum etiam ad viscus aliquod, ce-
focum cum veteribus reclinant.

II. Dicimus idcirco cum Clariss. *Ettmüller* *Mangett.* & *Lang.* mali hypochondriaci materiam esse ciborum cruditates acido viscidas propter menstruum ventriculi acidum nimis glutinosum, minus spirituosum enatas. Inter viscera autem solum accusamus ventriculum ceu subjectum morbosum, cujus quippe tunica inprimis carnea, in hac affectione vel potest esse à potulentis plus justo ingurgitatis nimium
laxa

ta, vel etiam, ratione constitutionis, nimium
nuis ac tenera, præprimis quando refertur ad
porum molem, vel eos crudos, tenaces ac
duratos; Paucis: Si id, quod res est, dicen-
um foret, & nisi à potiori h. e. hypochon-
driorum dolore fieret denominatio, malum hoc
non solummodo hypochondriorum, sed pri-
marum in genere viarum, totius videl. à ven-
iculo ad anum usque exporrecti canalis in hoc
nomen major, in illo minor, esset nominanda
sectio. Quibus perspectis non solus ventri-
li liquor menstrualis, sed & intestinorum,
his nempe, succ. pancreat. & lymphæ inte-
stin. pro hujus morbi causis habentur. Cla-
ssis: Omnes primarum viarum liquores pos-
sunt esse acido hypochondriaco inquinati, pro-
pterea quod in aliis ventriculus cum intestinis,
in aliis sola hypochondria laborent. Demum
inter partes solidas affectas recenseo præf.
typhosos tum stomachicos, tum mesentericos,
pote quos ab eodem hypochondr. acido cri-
ari, seu, spasmodice sub hac affectione con-
trahi in sequ. audiemus.

III. Aliquam idcirco hujus affectionis natu-
ram attingere, omnem minime exhaustire vi-
entur, qui ejus formalitatem solam ponunt in
acido ac succo pancreatico, vitiosis, hinc p. n.
intestino duodeno, seu parte, ut putant,
primario affecta, effervescentibus, hacque sua
affecta contentam ibidem pituitam in flatu re-

C

solven-

solventibus. Sicut etiam diu explosa, quæ et deliene, tanquam hujus mali & melancholizæ sede, sententia.

IV. Sed redeamus è diverticulo in viam, ut quæ ventriculi atonia, quæ ciborum cruditates & moles, qualia menstruorum ventriculi & reliquorum succorum vitia, quæve nervorum affectiones in hac ægra ad malum hypondr. inducendum concurrerint, jam ordine, quo decet, inquiramus.

V. Primo igitur ventriculus, sicut reliquæ corporis partes solidæ, erit citra dubium, impr. ratione tunicæ suæ carneæ, admodum tenuis, hincque debilis vocandus; Siquidem ejus robur & tonus in ipsius tunica satis carnea consistit, ut per suas fibras rectas, obliquas, præter vero circulares crassas, orificium dextrum ambiens, hoc clausum teneatur, cibus donec in fluidiorem massam solutis & plane alteratis. Illi quo magis confirmamur quando, in quorum cadaveribus robusti & crassi inventi sunt ventriculi, eos vivos, cæteris tamen paribus, multis cibus citra molestiam, & satis frequenter fatiatos novimus. Sicut autem hæc carnea tunica ciborum concoctionem juvat, quando fibræ, per spirituum sanguinisque impetum inflatæ, nunc suo contractorio motu caloreque cibos satis fovent, rareficientique ciborum massam renituntur, indeque ventriculi menstruum in ipsos cibos conquassando altius impellunt; Itaque

vici

cissim, tunica hac nimis tenui, minusque re-
stante, ventriculus à ciborum mole magis
emittitur, unde dolor in hac agra post pastum gra-
tius, & à rarefactis cibis inflatio circa regionem
gastricam affligunt. Accedit & quod, eandem
tunicæ tenuitatem, cibi non satis diu in
ventriculo retenti, ad intestina devolvantur se-
micrudi, maxime quod si ipsis intersit aliqua
primonia stimulans.

VI. Secundo cibi sunt: *Caro fumo aut sale
durata, præf. suilla, lardum, delectatur acetariis,
massica capitata, muria condita, siseribus ets. cru-
deris oleribus.* Quid multa? Omnibus ejusmodi
utiari cupit cibus, quorum textura est multo,
tam ut menstruo ventriculi dissolvi queat, te-
rior; Vel quibus ineft acidum aliquod inqui-
ans tum menstruum ventriculi, tum etiam
cruditates relictas. Ecquid enim dicam de
carnis suillæ ac lardi pinguedine, quorum sc.
lingues, seu, oleosæ partes propter ramosam
texturam, demum & ob interpositam salium
primoniam tam firmiter cohærent, ut non,
si menstruum ventriculi sit maxime actuum,
dissolvi queant? Ægræ igitur liquor gastricus,
qui est acidus ac glutinosus, non spirituosus,
eam penetrare nequit pinguedinem, sed sal-
tem corrodit in cruditates nidorosas, præf. post-
quam hoc muriaticum, quod pinguedini sub-
est, sal, per accessum acidi menstrui, & ope
caloris ventriculi est extraversum. Dyspepto-

rum autem classi inpr. accenseo carnes sale induratas, harum quippe gelatinosæ partes, salinæque tenues ac oleosæ ab incuneato salculinari, quod indolis est acidæ, maxime sunt coagulatae, condensatae inversæque. Succedunt carnes fumo induratae, quatenus per salculinare, in quo prius macerantur, tum & per fumum, quo exsiccantur, salium copia porncarnium infigitur, postquam particulae roscedæ, nutritiæ, tenuiores cum serosis, sub exsiccandi actu, avolarunt, unde fibræ magis contorquentur, ut menstruo ventriculi ingressus ac semet insinuandi vis non pateant. Annumeranda & cibis crudis veniunt olera multa multum etiam aeris atmosphærici intra suam tenacem compagem complectentia, hincque enormiter flatulenta; Quandoquidem omnia quo magis flatulenta, quod si antlia pneumatica constituta, eo plus aeris crudi & atmosphærici continere per experientiam certum est.

VII. *Facit & ad hanc ciborum concoctionem laesam, quod edat abstemia;* Quum tamen sine potu cibi in fluidiorem massam nullatenus dilui, necque etiam gelatinosæ ac salinæ partes extrahantur: Salia enim ac gelatinæ non, nisi sunt solutæ, à crassioribus partibus sequestrari possunt; Et sicut ciborum massa nimium diluta hinc semicruda, orificium ventriculi dextrum facile elabi potest: Ita vicissim cibi, ob potum inopiam, tenacius justo conglutinati manentes fu-

cruditatum specie immorantur ventriculo, usque parietibus aliquando adhærent pertinacissimæ. *Recipimus & nimium, quem ægra morbo pastu exercuit, motum in causarum chylicationem dependentium numerum*: Quanquam enim blander, tempore contingens motus, quo chylus à feculentioribus partibus secernendus, aut fetetis distribuendus est per vasa lactea, profuturi habetur commotione; Econtra tamen, si corpus, cibus in ventriculo nondum fortis alteratisque fortiter agites, per ventriculi motum contractorium auctum, cibos expelles intestina semicrudos, intra quæ magis ad hæc degenerant in cruditates. Cum igitur tot tam diversa salia acida & acido muriatica cruditatibus pinguibus viscidisque hæreant immixta, & intra ventriculum vacuum à liquore gastrico influente sensim magis extravertantur, de facile colligere licet, qui salium motus diversi, *quæ ebullitiones, & qui inde orificii sinistri dolens lancinans h. e. Cardialgia* ex surgere queant. Insequuntur & variæ eructationes post salia hæc magis manifesta, sicque in pituitosas & pingues cruditates nunc liberius agentia. Sed hæc de ventriculi in hac ægra hypochondriaca affectionibus. Sequamur jam cruditates acido viscidas ad intestina devolutas: Pasta enim hæc acida in chylum & feculentiores partes secedere nequit intra intestina tenuia, propterea quod succus pancreat. perinde ac menstruum

ventriculi sit nimium acidus, & bilis ab eodem acido coagulata, indeque minus extiterit activa.

VIII. *Ægra hypochondrium sinistrum hinc tenetur assidue, sæpe vellicatur*, quod cruditates viscidæ tendentes, prementes, acidæque vellicantes, ob tenuitatem suam, commode devolvī nesciæ, hæreant inpr. circa curvatam istarū intestini partem, qua definit duodenum, & incipit jejunum in hypochondrio sinistro; Hæcque cruditates ibidem magis afficiunt, cum quæ arctius inclusæ, tum & quod intestinum hoc circa jejuni initium sit magis sensile, non pituita quadam, sicut reliquum duodenum, ubi commune aperitur bilis & succi pancreat. ostium pituita munitum, unde acidi succi, ad hanc tenuiorem & magis sensatam curvaturam defluentes, spicula sua acida potentius exserere & infigere valent. Hancque hypochondrii affectionem dolorificam altera, quæ est intestini Coli in sinistro hypochondrio, incurvatio magis in hac ægra auget atque acerbatur, eo quod flatulentæ materiæ intra has cellulas transitu intercipiatur per hanc partem incurvatam.

IX. *Varia audiuntur murmura & borborygmi ægra præf. jejuna*: h. e. intestinorum motus peristalticus à succis intestinorum, tempore jejuni nimis acidis, minus temperatis, vellicando magis concitatus, magis etiam excitat fortiusque propellit materiam flatulentam, sed intra cellulas aut curvaturas intestinorum incarcerationem qua

quæ pulsa repulsaque, seu, per intestini tractum vaga, ob aerem atmosphæricum inclusum, qui formalis est flatulentiae causa, edere solum sonum valet.

X. *Alvus est segnis, quandoque obstructa* 1. ob fecum nimiam tenacitatem viscositatemque, propter quam inpr. Coli cellulis adhærentes & compactæ, commode depelli nequeunt. 2. Ob defectum lymphæ intestinalis ac potulentorum. 3. Ob bilem nimium spissam ab acido coagulatam, fœces non satis emollientem intestinalemque tubum minus, quam decet, lævigantem: Unctuositas enim est in bile satis notabilis, & amarities, quæ in bile vesicaria linguam ferit, in fœcibus nullatenus degustatur; 4. non amara aliqua stimulante acrimonia, unde clyster naturalis vocari posset, ad fœcum se habet excretionem, sed sua unctuositate flexibilitatem fœcibus inducit. 5. Neque etiam prætereundæ erunt ipsæ fibræ carneæ intestinorum crassorum longitudinales, præf. vero circulares, motus peristaltici organa, quæ sicut contrahendo protrudunt fœces contentas; Ita & per assiduum fœcum infarctum & flatuum copiam, ultra elasticitatis suæ sphæram continuo expansæ, deperdita hac ipsarum vi ac virtute se contrahendi, alvi segnitiei, aut obstructionis fiunt concausæ vix unquam sæpe reparabiles.

XI. *Phlogoses sentiri*, seu, calorem in genis ac manuum volis à pastu notari, id maximam

partem tribuo ventriculo inflato: Quod si enim, vasis sanguiferis stomachicis, ob compressionem tunicarum, sub inflatione æque compressis, ea, quæ alias, non possit descendere sanguinis quantitas, hinc copiosior necessariò ad omnes, quæ supra ventriculum, partes adigitur, indeque calor & rubor ibidem augentur, pedibus sæpe interea frigidis. Quamquam & aliqua salina spicula cum chylosis ciborum particulis, mox & facile solubilibus ad sanguinem abripi, hujusque motum intestinum parum augere posse non abnegem.

XII. Demum & hoc acido hypochondriace nunc satis, prout mihi videtur, detecto, *ipsam affectionem spasmodicam ordo tangit*, quam doloris tensivi ac compressivi in regione diaphragmatis esse causam, juxta ac, per nervos spasmodice contractos annexa viscera per consensum in malo hypoch. pati, extra omnem mihi videtur controversiam: Nervi quippe stomachici cum intercostalibus sunt non solum nexi, sed & oriuntur è pari vago, octavo, quod ad viscera utrinque demissum, variis ramis in eadem viscera implantatis, hæc cunit, & sympathetice reddit affecta, aliquo viscere nervorum ejusdem propaginis laborante.

XIII. Modus autem afficiendi in eo consistit, quod acidum hypoch. cum sero partium affectarum nervos alluens, aut horum vaginulas perluens, easdem vellicando ad crispaturam

tum

um commoveat, ut iis spasmodice contractis
color sentiatu tensivus, aut compressorius.
adsciscimus & tanquam causam doloris in re-
gione diaphragmatis compressorii, quod si fi-
ræ diaphragmatis circulares, orificium ven-
triculi sinistrum ambientes, premuntur à ven-
triculo, per flatulentam circa hoc orificium vi-
ciditatem nimium distento, unde ipsam etiam
quandoque oriri posse cardialgiam, practici
necum fatentur.

XIV. *Demum & in hac agra, sicut in plurimis
ypochondriacis, indagari meretur, quare vinum,
si maxime temperatum, pres. vero omnia spiritu-
sa, assumere minime valeant, quin illico abhinc
circa ventriculum, aut hypochondria novos
persentiscant motus inordinatos (specialiori e-
nim nomine indigitari sæpe nequeunt) aliquan-
do, veluti musculus ex abdomine adscenderet,
percipiant, facile inebrientur, aut torpidi, ver-
ginosi fiant! Et resp. hic cum Excell. Langio,
causam esse in acido, tum magis aucto, tum
etiam, & inpr. magis volatilifato, hinc inor-
dinate agitato, perquirendam. Sentiunt & mo-
tum musculi velut adscendentis, quando nervi
eodem acido agitato crispantur, seu, spas-
modice contrahuntur. Idemque judica de spi-
rituosis assumtis, quibus auxiliantibus abreptæ
cruditates acido pituitosæ vehementius in ven-
triculo & aliis, quibus lege circuli sunt adve-
ræ, motitantur visceribus. Inebriandi autem*

vis eidem ad sanguinem cum spirituosus impe-
 tuose traducto acido erit in acceptis referenda,
 siquidem hoc cum humoralis massa ad cerebra-
 les delatum glandulas ipsis, quod si nimium sunt
 teneræ (in hoc enim indispositio naturalis, pro-
 pter quam facilius inebrientur constare mihi
 videtur) facile intruditur, earumque pori sic
 nimium possunt divelli, ut heterogeneæ etiam,
 præter animales spiritus, sequestrentur parti-
 culæ, vel ad motum sensumque minus aptæ,
 vel spiritus in tumultuarium motum abripien-
 tes. Addo & ab eodem acido subtilisato san-
 guinis massam primo equidem magis commo-
 veri, post secessum autem spirituosarum parti-
 tium coagulari, lentius moveri, indeque me-
 ningum tubulos cerebralesque sensibilius pre-
 mi, sic vero spiritus, pro inordinato hoc motu,
 non per rectam lineam ferri, sed, propter inter-
 positas heterogeneas particulas, ad latera de-
 flecti, aut quasi in gyrum agi, vel ipsas etiam
 medullares cerebri fibrillas, à cruditatibus hisce
 translatis inque cerebri vasa capillaria impactis,
 paulo premi, unde aut vertigo, aut torpor som-
 nolentiaque, quodlibet symptoma suis à causis,
 producantur. Hæc tamen symptomata cun-
 cta sub remissiori aut intensiori affligunt, gra-
 du, in quantum vini spirituosæ partes sunt ab-
 oleosis plus minus temperatæ, acidumque hinc
 vel occultum vel manifestum. Hinc Gallicum
 & Italicum, vinum, ceu admodum blanda, &
 mosel-

nosellatum, quod si ab oleo tenui æthereo maxime temperatum, quævis præsertim sub fastu ac parce hausta, erunt multo salubriora censenda.

XV. Addere tamen hic & æque prudenti ratiocinio investigare decebit, quamobrem iidem hypochondriaci, id quod & de nostra ægra imposterum referetur, à vinis medicatis, sed blande amaricantibus, idemque dico de ejusmodi spirituosis, bene se habeant; Cum à vinis & vini, aut frumenti spiritu tam impetuose & illico afficiantur? Quæ omnis ratio erit ab agendi & incidendi lentore desumenda, juxta ac omnis operandi vis abhinc proficiscitur. Quod si enim natura in genere, ipsumque malum hypoch. specialissime, temperatis gaudent alimentis medicamentisque; Quanto nunc temperatiora erunt vina spirituosaque, per blande amaricantium additamentum, medicata, indeque lente incidentia, dividenda atque commoventia, utpote quorum (amaricantium) textura blande constringente terrea, ac salina tenui resolvente acidum vini non solum temperatur, ac in agendi impetu parum sistitur, sed ipsa & spirituosæ substantia paulo moderatur temperaturque. Inde vero cruditates pituitosæ penitus, quia lentius, incisæ, magis etiam temperantur, liberius circulantur, ut cum istis vinosis aut spirituosis amaricantibus diutius commistæ, aut secedant in primis viis sub

sub specie flatuum, vel ructuum, aut cum sudore urinaque eliminantur.

XVI. Liceat & demum huc in illud, etiam si ab historia nostri morbi absit, sagaci conjectura inquirere phænomenon: Quare Tinctura myrrh. sub vehiculo aqueo exhibita, in iis foemellis, quæ hystericae vulgo vocantur, aut hypochondriaco hystericae, tormina ventris, sæpe atrocia, excitare valeat, quæ eadem myrrha tamen aliàs dicitur uterina, & desideratae etiam est efficaciae, quod si præpr. cum aliis amaricantibus, sub menstruo spirituofo, præparatur assumiturque? Ipsa autem ejus vis constringendi fauces, quam in quibusdam foemellis Tinctur. myrrh. exserit, quod si sub aqueo vehiculo propinatur, facile nos instruet; Si quidem per hanc edocemur, in myrrha esse sal acre constringens, ac irritans; Seu, resinam acrem, quæ sub aqueo vehiculo magis coagulata, facilius etiam adhæreat fibris nerveis intestinalibus, ibidemque eodem modo fere vellicet ac irritet, quo purgantia resinosa, à cruditatibus acidis primarum viarum, magis condensata: Quod si vero econtra cum aliis amaricantibus, ope menstrui & vehiculi blande spirituofo in fluiditatis motu sub ipso assumendi actu manet, tum, sicut citra coagulum, ita & extra omnem graviter stimulandi aget impetum.

XVII. *Agræ nostræ fabarum ustulatarum Caffée*
net

nec odor est jucundus, nec potus deprehenditur tutus,
 molestiam potius tensivam & inflantem circa
 ventriculum procreans, sæpe artuum tremo-
 rem aliquando vertiginem. Quarum molestia-
 rum aliqua pars debetur salibus oleisque, sub
 actione empyreumaticis factis hincque varie
 sortis; Aliqua etiam ceu effectus erit è sequ.
 educenda tq̃ causis. Parum sc. inest salis
 alkali, quod hisce in fabis viscosas in-
 ducit cruditates, illudque ab aqua est infractum:
 Hinc visciditates equidem in ægra paulo divel-
 untur, sed ita ut per aliquas adhuc quodam-
 modo cohæreant particulas. Quæ autem vi-
 cosæ abreptæ & sanguini inductæ sunt parti-
 culæ, eæ in artibus, nervos inæqualiter pre-
 mendo, tremorem: In cerebro, poros glandu-
 rum obstruendo, spirituum penuriam, mo-
 tum irregularem ad latera deflectentem, seu,
 vertiginem inducunt.

XVIII. Quid? Quod ipsa etiam Thea ven-
 triculo sit molestiæ, sed minori: Thea enim
 quidem, uti in sequ. audiemus, salibus in san-
 guine diluendis par est & apta, non æque sem-
 per pituitosis cruditatibus. Nocet igitur: 1.
 Quando hanc flatulentam materiam agitare
 quidem per suum sal tenue, sed minime di-
 cellere ac dividere penitus valet. 2. Quate-
 nus molem salium in sanguinem advehit, eam-
 me, post secessum aquearum partium, relin-
 quendo accumulatur; Quam eandem ob causam
 aquea

aquea diluentia hypochondriacis non semper sunt salutaria, sed quandoque noxia, nisi expurgata aliqua harum in primis viis cruditarum parte.

C A P. IV.

De

Affectione Scorbutica.

I.

Scorbutica fit, hinc lassitudine artuum, inpr. pedum, dolore quandoque capitis laborans, demum & nunc in medio ossium, nunc intra articulos dolori obnoxia vago: Quemadmodum enim primarum viarum succi lymphatici nimium acidi, acido pituitosi, acido falsi, addo & bilem nimis acrem, distinctis temporibus, nunc soli, nunc cum ejusdem indolis chylo sanguinem ingredientibus, ipsum adeo per vices inquinant, ut ex his intemperatis, hinc prævalentibus acido falsis particulis demum pronata sit dyscrasia acido falsa, perinde sanguinem ac partes solidas afficiens; Ita nunc pergo ad scorbutum, illam dyscrasiæ, Cacochymia, Cachexia, (ludas verbis quibus velis) classem, quæ non morbum, sed morbos varios, ex hac acrimonia oriundos, designat atque complectitur: Plurimi etenim practici, inter quos *Highmor. Willis. Ettmuller.* allegasse sufficiat, quum

uum verbis si non expressis, saltem per bonam consequentiam, in eo conveniunt: Materiam scorbuti esse salium acido salforum, vel muria-
corum in sanguine ac sero prædominium. Hinc, proprius & accuratius nunc loquendo, crimonia illa scorbutica, pro ratione partium sanguinis, quibus est unita, aut mista, ut & solidarum, quas cum sero vel sanguine perluit, conditione, varie, quia varios producit effectus, est pensitanda. Hæc quippe, inquam, crimonia, quæ in nostra ægra præsumitur acido falsa, glutinosis sanguinis partibus, dum eas coagulat, implicita, non potest non circularem sanguinis per capillaria vasa, & parvum tubulos inhibere motum. Tubulis autem visce ac nervis, per quos spirituum itus ac re-
itus, pressis, totum etiam corpus, maxime sero artus sunt lassi atque debiles, eo quod artus sint corporis recessus, in quibus sanguinis impetus infringatur, præf. tamen sanguini lymphæque, à pedibus refluus, perpendiculariter ut adscendendum.

II. Eadem econtra salia intra lympham & lymphaticos humores, utpote tenuiores, in tuorem, ut cum *Zwinger*. loquar, magis acta, in glandulis cum lymphâ sub secretionem mixta relictaque, jam autem liberius fluctuantia, colorum variorum evadunt causæ fatis efficaces. Siquidem lymphâ, intra articulos tum capita, tum acetabula ossium pro faciliore eo-
rum

rum motu humectans, quod si acrior in glandulis stagnando facta, rodendo fibras nerveas, aliquam arthritidis vagæ speciem induxit; Eodemque modo, quia eadem egit acrimonia, vago perioftia potuit afficere dolore lymphæ ipsorum perioftiorum quæ perluit tubulos.

III. Demum & in scenam produco cephalalgiaæ causam, lympham, puta, acrem, per meningis præf. duræ, quia exquisitissimi est sensus, cerebrum autem nullius, fibras nerveas lente procedentem, aut in iis stagnantem, indeque acuminatos suos angulos aut cuspides ipsis infigentem. Neque etiam huc silentio prætereunda erit corporis macilentia eo quod idem sanguis scorbuticus tum per acrimoniam suam abradat succum nutritium, poris fibrarum nondum satis firmiter agglutinatum, tum etiam quia ab acido coagulatae ipsius sanguinis partes roscidæ neque per fibras partium legitime fluere, neque earum poris se insinuare possint.

C A P. V.

De

Purgatione Menstrua.

I.

QUOVIS mense largior, quam vires perferre valent, sanguinis menstrui fluxus satis dolorosus in hac fœmella est scorbutica: Cujus nimii

mii fluxus causæ p. naturales ut eò magis
 luceant, hinc juxta naturales erunt ponen-
 te. Harum autem natura doctissime indagari
 mihi videtur in *Bohn. Circul. Anatom. physiolog.*
gymnasim. de purgat. menstr. Liceat ideo se-
 quentes ex hoc fonte deducere rivulos. Pri-
 mus est; Quod nulla equidem peculiaris sit
 xui sequiori organorum, digestionis inservi-
 tium, conformatio: Non copiosiori præ vi-
 ; sanguine scateant foeminae, utut foetui a-
 lendo dicatæ, nec alius hinc & peculiaris sint
 imperamenti; Quandoquidem aliàs virilis se-
 us pluribus polleret spiritibus, eo quod ovulo
 dere debeat motus principium, ac testiculos
 alterum esse cerebrum, spirituumque no-
 um officinam cum *Borello* sentiendum foret.
 ttamen velut in utriusque sexus digestionum
 ganis superfluum quid elaboratur, quamdiu
 as foetui generando, foemina ipsi alendo sunt
 cati; Ita & alterum nunc deduco rivulum,
 rtissimum hoc argumentum: Foemina foetui
 endo est attributa, ergo plus chyli ac sangui-
 ss in ea elaboratur, quam soli impenditur;
 eu, tot succi nutritii cum sanguine colligitur,
 not pro matris ac foetus nutrimento satis esse
 potest; Quæ exsuperantia foetu non concepto,
 lb nomine sanguinis effluit menstrui. Quan-
 doquidem autem nunc satis manifeste habem-
 ur pro sanguine menstruo illi succi, qui in gra-
 am foetus collecti; Hinc & eosdem esse ali-
 D quam

quam abundantiam, seu, plethoræ speciem ulterius mox liquebit, propterea quod nulla hoc menstruum profluvium naturale sequatur virium jactura; Ipsi suppressio accedat virium debilitas, eundemque fluxum inhibitum restituat venæsectio. Quo ipso & vera est hæc, tanquam tertius rivulus, sequela: Hos abundantes succos, extra gestationis lactationisque tempus, per sua evacuari, statis temporibus, vasa, in quantum non sola vaginæ, sed & totius corporis vasa paulo erant pressa. Omnis autem menstruæ purgationis formalitas hæc est: Quod, fluxu sanguinis menstrui instante, vasorum plenitudo equidem adsit major, sed talis, quæ per suam molem ea sola aperiat vasa, intra quorum anfractus reticulares motus sanguinis sit omnium lentissimus, quæve propter suam mollem, cui interponuntur, texturam possint facile recludi. Vera habitudo sexum foemineum à masculino ratione purgationis menstruæ distinguens.

II. Ipsa autem hæc sanguinis menstrui, ut ad causas propius accedamus, exsuperantia, ceu stimulus primarius, oscula vasorum aperire videtur, perinde ac moles illa regurgitans alia vascula referat, quæ suo tono nequeunt reniti sanguini alluenti; Et ea ratione hæc evacuatio naturalis denominari posset hæmorrhagia simplex, seu, evacuatio è sanguinis exsuperantia, si non solummodo, saltem potissimum oriunda,

cum

um citra omnem inchoet absolvaturque molestiam (symptomata enim ab *Etmullero* annuerata: Phlogoses, dolores lumborum tensi, gravativi sunt confectariæ sanguinis à scorutico sale impuri molestiæ) sine quavis virium lectura; Solaque hæc inter menstruatam, & non menstruatam, utramque æque sanam, interfit differentia: Menstruatam ab errore aliquo diætetico posse facilius lædi.

III. Quæritur autem hic non immerito, an non & aliqua aucti motus intestini species, orasmus, turgescencia sit menstruæ purgationis causa focia? Et resp. quidem, quod neque menstruatæ sanæ illam persentiscant, neque etiam ipsarum anatome aliqua vasorum distensio major fuerit unquam observata; Ipsius nihilominus sanguinis menstrui, quando per vaginæ vasorum anfractus lente profluit, minima spirituosâ & salina tenuia, post aliquem secesum à gelatinosis, quibus implicabantur, partibus, fortius vel lentius, pro salium spirituumque prædominio, ad invicem agitari (non, propter solam sanguinis intra spermaticarum & hypogastricarum arteriarum anastomoses commistionem, in turgescenciam rapi) inde præsertim concludimus 1. Quod in scæminis humanis cupidines venereæ, etiamsi paulo demulsæ, mox renascantur, & assidua fere adsit marem admittendi habitudo; Cujus manifestatio penes sanguinem ac serum videtur, post

aliquam depletionem mox rursus accrescentes, turgescences, & qui inde genitalium mollissimam texturam titillant commouentque. Huic vero asserto vi contrariorum aliquod accedit veritatis testimonium, quod brutæ fœminæ non ruant in oestrum venereum, nisi præeunte aliqua humorum turgescencia, & per aliquam cruoris aut sanguinis serofi ejectionem, quod si non imprægnantur, deserveant. 2. Manifestum etiam turgescenciæ sub menstruo fluxu ~~non~~ erit deducendum à tumultuario sanguinis menstrui per alia vasa motu, quando vasculis & osculis uteri obstructis, aut arcte clausis, ipsi denegatur exitus. 3. Quod sub ipso sanguinis menstrui ad effluendum conamine, clarius, orgasino, sed irritò, aut justo debiliore, fluxus possit per omnia ea promoveri, quæ particulis activis acribus, salinis tenuibus eum magis commovent. O! benignam naturam, quæ in subsidium laborantis uterini sanguinis providit, ut hic nimium lentus, intra vaginæ vasorum autem anfractus, auxiliante turgescencia, spirituosior factus, oscula vasorum magis distendere ac rumpere valeat, cum per suam molem non possit; Sicut motum æque molem propellere sanguinem è suis vasis, & massam rarefcentem excrescere in majorem molem plethora spuria nobis deinde monstrabit.

IV. In quantum etiam sanguis uterinus (liceat hic paulo exorbitare) ad exitum quærendum possit

possit ordinarium extra tempus, per aliquem orgasmum ab extra impressum, stimulari moverique, huic asserto suffragatur, quod 1. foeminae videntur, largiter alias menstruatae, quae toties residunt in sanguinis uterini, sed parcius, quam sub purgatione menstrua, profluvium, quoque animo excandescunt graviter 2. per blande emaricantia, aromatica cum mediocriter purgantibus juncta sanguinem menstruum, tardius parciusque fluentem, posse aliquando exfusciari citius solito, ac cum euphoria. Accedit in veritatis destimonium 3. me nosse foeminam, quae, utut menstruali fluxu uberrimo tentata, recidit tamen in fluxum menstruali analogum, quod si mox à fluxu cessante indusium induit noviter lotum. Mirum phaenomenon, & quod tanquam heterocliton primo apparet intuitu! Possit per ejusmodi indusii effluvia humida parum frigida pauloque (ob saponis & lixivii reliquias) salina alkalica, fibris nerveis, quae exteriores cum interioribus mire consentiunt, varie constrictis ac irritatis, sanguinem rapi in novum orgasmum, quo vasa vaginae denuo aperiantur; Cum & aequè notum sit, quod menstrui fluxus, praesertim lentus ac parcus illico & in medio cursu queat supprimi, indusio con simili simulac induto. Omni fide tamen major est 4. aliqua à me observata foemina scorbutica, & aliquot retro annis ex scorbuto paralytica, quae, postquam nunc restituta, non, nisi tem-

pore verno per unum aut duos menses aliquod menstruale patitur profluvium, brevique post, nunquam alio tempore, ingravidari potest. Quorsum autem hoc ultimum argumentum? Sc. ut intelligamus, & propter effluvia florum germinumque, & propter ætherem moderate à solis accessu propiori motum, esse ipsum Aërem magis tunc temporis efficacem, ut sanguinem hunc eadem de causa nunc spirituosiores factum, concitare magis possit in turgescentiam, vaginæ vasis aperiendis adæquatam.

V. Quo ipso & iis occurro, qui cum illustri *Boyllo* à terræ fermento, per solis teporem verno tempore excitato, argumentantur ad uterinum, indeque sanguinis orgasmum vocant fermentativum: Habeat etenim macro & microcosmus convenientiam egregiam; Habeat & sanguis suas causas, unde orgasmus ille menstruus exsurgit. Utrumque tamen terræ uterique fermentum manet æque incertum, & ut verum fatear, fermenti vocis limites iis sunt multo, quam quidem per philosophiam deceret, latiores, quando hunc intestinum motum, à solis tepore excitatum, sub fermentationis classe comprehendunt. Addo & glandularum virtutem elaborandi fermenta esse mere fictitiam, adeoque & *Clariff. Harderum* in glandulis uterinis præter lympham, quæ tamen secundum leges satis est blanda, nullum ulterius demonstrare posse liquidum; Hanc autem qui
pro

ro fermento venditat domestico, ludit in voce,
ab hujus significato quam maxime est alienus. Hinc & ea huc maneant intacta effluvia,
quæ, ex ovulis maturis exhalantia, primo sanguini menstruo dicuntur esse fuscitabulo.

VI. Derivemus demum & sanguinem menstruum per suos canales, de quibus controversatur, sintne hæc vasa solius uteri, aut cervicis vaginæque simul, an effluat sanguis solos per vaginæ canales? Ratio tamen ac experientia iis assentiri videntur, qui per sola vaginæ vasa hoc lunare tributum in statu naturali exolveri asserunt; Siquidem Viri Doctissimi Carol. Pifo, Bohn. Lang. in menstruatis dissectis totam sanguinis menstrui spurcitiem in uteri vagina, ipsum uterum mundum ac purum, æque arcte, ac aliàs compactum suæque vasa capillaria solidas intra tunicas firmiter occludentem observarunt. Inter rationes autem hæc sunt potissimæ: 1. Quod utero soli nullum eveniat ab hoc profluvio levamen, multo minus purgamentum, sed toti corpori, cui per extremitatem aliquam hanc sanguinis exsuperantiam evacuari sat est. 2. Quoniam vaginæ textura est multo, quam uteri, mollior & magis laxa, cujus hinc vasa, per interiorem vaginam dispersa, multo minus suo tono resistunt sanguini alluenti; Quæ ipsa & sola structura huic sanguini exsuperanti emittendo sic apta nata, omnem componere posset litem. Addo

tamen & 3. Menses etiam fluere in gravidis, sanguinisque menstrui notabilem sæpe quantitatem per aliquot menses, aliquando brevi ante partum ejici, citra abortum, aut lochiorum imminutionem; Cujus phænomeni observationes passim leguntur: Ego foeminam accensebo, nunquam menstruatam, quæ sexto vel septimo gestandi mense copiosum, & in modum menstrualis fluxus, patitur quavis sub ingravidatione sanguinis profluvium, & æque largum nihilominus lochiorum post puerperium fluxum. Manifestum argumentum, menses & lochia ex una eademque uteri parte non scaturire.

VII. Sed nunc ad rem h. e. *ad nimium & satis dolorosum sanguinis in nostra agra profluvium menstruum*, cujus causa partim equidem est sanguis, intra vasa hujus, etiamsi teneræ & macilentæ, foeminæ parum exsuperans, præsertim tamen per suam acrimoniam acidam, vel acido falsam oscula vaginæ uteri erodens, hincque largum cum summa molestia effluxum concitans: Sicut enim sub quovis purgamento naturali tot sanguinis effluit, quot vascula venosa preffit undique, seu, nimium dilatavit, hicque effluere desinit, postquam hæc vasa, & præsertim eorum oscula, non ulterius pressa, per suam vim elasticam priori angustiae restituantur; Ita foeminæ etiamsi teneræ, modo scorbuticæ, gravem sanguinis ac virium patiuntur

untur quovis mense jacturam, propterea quod
ic uterinus sanguis, tardius progrediendo,
arum acrior factus, oscula vasorum erodat,
t sæpe dilaceret, unde, tum quia erosa, tum
quia tenera, tardius ad pristinam redeunt an-
ustiam, & difficulter ab eodem, qui ea dila-
eravit, sanguine, post impetum retusum, con-
olidantur. Mira enim res! Eundem sangui-
em, post vasa depleta, esse balsamum con-
olidans, qui sub ipsa exsuperantia instrumen-
um fuit aperiens, aut discindens. Imo eodem
x ratiocinio patet, quare foeminæ, communi
omine biliosæ, ad quas siquidem & nostra est
referenda, sæpe brevioribus evacuentur perio-
is. Demum vero, ceu in coronidem, huic
doctrinæ impono, vasa sanguifera in teneris
oeminis non propter solam integumentorum
enuitatem esse turgida, & magis conspicua,
ed & revera sanguine turgere uberiori, quam
osarum corporibus in nutrimentum potest im-
endi, eo quod parum succi nutritii, ut antea
ictum, poris partium solidarum nutriendarum
asinetur inhæreatque, sed omnis intra vasa
ccumuletur.

VIII. Satis autem luminis nunc isti accessit
a nostra ægra phænomeno explicando, quare
ipse thea potus, mensibus fluentibus parum larga
ann assumtus, hunc nimium fluxum illico magis
mmoverit exacerbaritque: Quod si enim potu
neæ primarum viarum cruditates acido falsas,

fluidiores factas, ad sanguinem & viscera magis abripi, demum autem, post avocatas eductasque tenuiores partes, cum quibus accesserunt, serofasque, eadem salia in sanguine accumulari, aut, ab ipsius theæ potus accessu, salia in fluorem magis agi, nunc, ut priora repetam, in promptu est. Hinc idem potus menstruo huic fluxui est exitio, cum quia salium copiam ad sanguinem vehit (diluendi enim vis in potu theæ est potissima) tum & quod sanguinem reddat tenuiorem, saliaque sic secum in abditas magis fibras & vasorum oscula rapiat. Teneris igitur in hac foemella macilenta vasculorum vaginæ osculis à sanguine tenui nimium laxatis, ab acri autem sale divulsis, aut rosis, non potest, quin sanguis majori cum impetu, uberiorique sub mole profiliat. Eademque ex efficacia aliam quandam foemellam æque teneram, & quovis aliàs mense menstruatam largissime, postquam septem menses fuerat gravida, ex potu theæ affatim hausto, incidisse in hæmorrhagiam uteri gravissimam, hincque in abortum incurrisse probe memini, ut plurimum hic taceam ejusmodi observationum. Facile autem nunc liquet, (ut hæc tanquam in parenthesi annotem) quare non solum thea multis hypochondriacis, dum vacuus ipsorum est ventriculus, nociva sit, sed & qua ex ratione per se non minus, quam recensitis ex causis, viam in macilentis paret ad intensiorem macilen-

facilitatæ gradum (der Thée zehret!) & quomodo per salia à primis viis, ad sanguinem & viscera traducta dyscrasiam augere, horumque animum lædere magis queat.

IX. Eademque explicandi facilitate nunc patebit quæstio, *quare ægra abortui sit adeo innoxia*: Primò enim vasorum uterinorum tenues ramificationes in placentam uterinam insertæ propter teneram suam texturam æque facile possunt dilacerari, ac vasa vaginæ. Secundo propter tenuia hæc vasa placenta uterina non satis firmiter cum utero est nexa: Uterinam enim hanc placentam utero non sola spongiosa & pulposa intercedente substantia adhærere, sed & revera tenues quasdam ramificationes uterinas in placentam exporrigi, id inspectiones cum cera inpr. confirmant. Tertio excarescentis ægra est animi & valde laboriosa. Iram tamen esse abortus causam potissimam, qua sicut spiritus animales, ita & necessario sanguinis molem in vehementissimum motum rapi (minima sanguinis divisa ac tenuior spirituum motum sequi) inprimis sanguinem torbuticis salibus onustum sub isto impetu vasa tenerissima uterina dilacerare posse in confesso est. *Facile igitur abortit*, ægra quia sanguinem tum per vaginæ, tum per uteri vasa facile proindit: Omnem enim & quamcunque gravem, febrem narium, hæmorrhagiam abortus sequi potest, quoniam cum sanguine succus nutritius

rius foetui detrahitur. Præsertim vero per uteri hæmorrhagias uterus, magis subsidens, hincque angustior, foetum hac molestia stimulat ad sui exitum, soluto placentæ cum utero nexu: Addo & sanguinem in hac ægra sub abortu effluentem, ob infumtas in foetus nutritionem particulas alibiles, citrà dubium fuisse acriorem & magis stimulantem: Gravissima enim sub primo abortu fuit sanguinis jactura.

C A P. VI.

De

Fluore albo.

I.

Æ Gra nostra, postquam nimio sanguinis menstrui fluxu aliquandiu tentata, de-
mum & affligitur fluore albo per aliquot menses diuturno, ita ut, quoties desit fluxus mensium, toties inceperit liquor serosus tenuis, quandoque lacteus ad instar cremoris ptisanæ, sæpe fere indefinenter, aliquando per vices stillare è genitalibus, sed citrà dolorem molestum. In cujus affectus natura pensitanda primo manifeste patet, esse hunc fluxum à mensibus albis, seu, sanguine menstruo pituitoso plane diversum; Secundo disquirere nolo, utrum per uteri rheumatismum cum *Primeros. & Charleton.* expressius indigitetur hic morbus, an fluor albus

fit terminus magis adæquatus: Ambo enim
ec nomina unum denotant idemque. Neque
gonorrhæa mulierum simplex abhinc mul-
m abludit. Quid si igitur nunc dicere au-
rem, idem posse retineri fluoris albi nomen,
juscunque etiam consistentiæ colorisque fue-
liquor, & quocunque effluerit tempore,
re sub coitu & per alias vices, five magis affi-
ue, quid tum postea? Ut tamen verbis usu
ceptis, sed paucis, me expediam, inde di-
o: Hunc, qui in hac ægra est, affectum fluo-
albi, seu, uteri rheumatismi nomine esse in-
gitandum, quia fluxus fuit frequentissimus,
pe assiduus; Inque eo à Gonorrhæa discre-
sse simplici, quod hæc magis affligat sub
bitu: Multo autem minus gonorrhæam vi-
ulentam appellari posse, utpote cujus inva-
endi modus sit cum dolore vellicante, roden-
, sicut serum ejus est corruptum faniosum
artes vaginæ uteri magis erodens.

II. Peccat autem in hoc fluore albo non so-
m serum per copiosum suum ad glandulas
cerinas cum sanguine affluxum, copiosamque
nc intra earum tubulos secretionem hos ni-
mum laxans, ut intra fibrarum contextum
on satis diu contineri queat; Sed & acrimo-
a immista non equidem manifeste rodens,
odo fibrillas, tenuissimas glandularum vaso-
amque excretoriorum paulo ad contentorum
cretionem irritans, forsan etiam insensibili-
ter

ter paulo exedens, ut ex ipsis tum magis laxatis, tum & parum erosis fluant liquores, simulac sub aliqua mole ad turgescientiam glandularum secreti; Sicut in coryza id aperte liquet: Seu, serum rarissime solum abundat, sed frequentius acrimonia plus minus ad aciditatem inclinans, quam & hic esse causam materiale, ipsa ægræ dyscrasia scorbutica, de qua suo loco, satis superque evincit.

III. Neque etiam nunc absconditæ manent partes solidæ affectæ, quas esse glandulas vaginæ uteri, inpr. prostates, è quarum lacunis copiosa stillat colluvies, partim nimium laxas, ut intra poros sic magis patulos uberius fiat secretio, partim etiam paulo exesas, aut ab acri sero, dum irritantur, magis contractas, in hoc practicum plurimi consentiunt.

IV. Sed sciscitanda hic erit ratio, *quare largiter menstruata facile etiam extra menstruationis tempus, idem quod nostra ægræ contigit, fluore egrotent albo?* Explorandaque veniet causa à qua serum, in relatione ad cruorem, nimium abundet post nimios mensium fluxus. Et resp. omnem formalitatem, causamque esse penes refluxum, celeriore in sanguine per suas venas, tardiore in lymphæ per sua vasa lymphatica, quam motus tarditatem vel ipsa vasa lymphatica tenerrima à priori satis demonstrant, ut cæterorum taceam. Quapropter in sanguinis menstrui fluxu nimio multo plus effluit sanguinis

guinis purpurei, quam feri albicantis, sicque
a, quæ est alias inter serum & cruorem pro-
portio, ita successive tollitur, ut serum in san-
guine demum abundet, indeque & eadem pro-
piscitur ratio, quare sanguis post enormes
quascunque hæmorrhagias, aut, venæsectiones
periculosissimas demum in dyscrasiam mutetur plane
perniciosa. Sero autem abundante, ipsa acrimo-
nia sub gelatina aliàs occulta, post hujus dis-
solutionem æque in fluorem magis agitur, ut
serum sero in glandularum mœandros traduci
videmque præter naturam agere queat.

V. Sequitur & hoc phœnomenon, ceu ejus-
modi subjectis satis familiare, evolvendum,
*quare abstinencia à coitu causa queat esse gonorrhœæ
mulierum simplicis, cum tamen à nimio coitu con-
tribituque fluxus menstrui sanguinis exsurgat multo
periculosior?* Huncque nodum facile solvere vale-
mus, quando consideramus, serum glandula-
rum prostaticarum, quod cum alio sero commu-
ne est, stagnando acrius fieri & corrumpi, quo
facilius, sub coitu liberiùs erumpente, tubuli ser-
rentur magis aperti, nullaque imbuerentur
obstructionis nota. Coitus autem lascivus, & fre-
quens succumbentis, indeque magis efferve-
scentis foeminæ sanguinem ac spiritus in impe-
tiosam agitatur orgasmum, quo sanguis flui-
dior equidem evadit mobiliorque, sed &, ob
spirituum sub hac venerea lucta secessum, a-
crior. Per frictionem demum, qua, eodem
sub

sub conflictu, mollissimæ fibræ afficiuntur, copiosior est sanguinis ad has partes allisio, vasculorum major expansio & osculorum extenuatio.

VI. Liceat & nunc adea, quod si limites, meo casui præfixos, excedere non videbor, medicamenta transire, quibus hic fluor albus feliciter profligatus. Horum autem duplicem classẽ therapia inculcabat rationalis, alteram scilicet respicientem ipsum abundans serum, hinc successive evacuandum, ejusque inpr. acrimoniam temperandam concentrandamque; Alteram concernentem glandularum uterinarum tonum nimis laxum, aut paulo erosum, adeoque exsiccandum, roborandum ac consolidandum. Serum blande educebant potiunculæ duæ laxativæ, interposito legitimo temporis spatio, sumendæ. Pro acrimonia autem acida absorbenda & pituitæ, quæ ex acido enascebatur, incisione pulverem præscripsi, in modum quidem panacææ *Anvvaldin. Volckammer.* mutatis tamen mutandis, sc. è *lap. cancr. ppt. corall. r. succin. ppt. mercur. dulc. & cinnabar. nativ.* Qui pulvis, in quantum cultri cuspis capit, sumendus, & præcedebat & interponebatur potiuncularum eccoproticarum usui, sumebatur & desuper. Inprimis vero cum euphoria hausit per tempus Decoctum e *rad. chin. sarsaparill. herb. scord. fol. ror. marin. salv. acut. rass. lign. sassafir. guajac. corr. citr. rasur. C. C. & passul.*

en. quod mane ac vesperi hauriebatur ad unc.
 . ipfique pulveri antea memorato erat vehi-
 ilo. Corpus his affumtis medicamentis fem-
 er erat ad blandum sudorem quiete adaptan-
 um. Quam optime autem refinosa ligni gua-
 ci substantia sanguinem, ipsius fordes acres
 mperando & pituitosas attenuando, depuret,
 inime, prout vulgo jactatur, latices nostros
 ficcet, id per multas patet observationes.
 uic ligno, si non pares sunt, ad minimum vi
 efficacia succedunt *lign. sassafir. & rad. chin.*
 o purificanda sanguinis intemperie hinc æ-
 ce insignes. Demum vero in cura devenie-
 tur ad suffunigia è *fragment. succin. mastich. fl.*
r. lavendul. cinam. ac. rasur. lign. juniper. sæpe
 genitalia admissa. Quibus omnibus tum in,
 m externis ita ab hac labe reconvaluit, ut
 osequenti sanguinis menstrui fluxui, qui erat
 minor, non denuo supervenerit fluor albus:
 ri enim exsuperantia postquam parum im-
 nuta, ejusque acrimonia magis infracta, u-
 que causa, tum vascula uteri sub menstrua
 rgatione nimium perrumpens, tum etiam
 undulas uteri sub fluore albo nimium laxans
 irritans inde emendabatur parumque tolle-
 tur.

Invasione febrili.

I.

D*Emum & corripitur febre tertiana duplici:*
 Febrem hanc voco ex duplici tertiana
 compositam: Non ut, *Sylvio* contra-
 dicens, febrium quotidianarum existentiam &
 invasionem negare animus sit; Sed quum pa-
 roxysmus paroxysmo fuerit vehementior, ter-
 tiusque primo, secundus quarto, symptoma-
 tum gradu, responderit.

II. *Quovis igitur meridie, post parvam horri-
 pilationem, aestuabat valde, pulsus erat frequentior
 sed & parum adhuc magnus & equalis.* Quæ o-
 mnia symptomata à fermento febrili, materia
 acri, quatenus post repagula soluta è suo focco
 sanguini affluit, ejusque misturam ac motum
 turbat, progenita esse, communi fertur sen-
 tentia: Facile enim, eo quod varie in diætam
 semper peccarit, nova tenacior pituita nasci
 potuit, quæ in vasculo aliquo subsistens, san-
 guini à tergo insequenti transitum prohibuit,
 donec hic, stagnando acrior factus, istam ma-
 teriam obstruentem perforarit, sicque hæ a-
 criorum perterebrantes particulæ, sub nomine
 fermenti febrilis sanguini affluentes, huncque
 magis agitantes, ipsius misturam ita turbarent.

motus circularis, intestinus, ac fibrarum
tonicus, irritando, magis fuerint concitati.

III. Nolo hic autem focum materiæ febrilis designando, aut naturam ejus altius indagando, conveniatne cum æthere peregrino et salibus peregrinis, aliquorum tela in me convertere, ne hanc de febr. doctrinam, gravissimis jam jam difficultatibus ita ut abundet, penam, in litem plane commutasse videar. Altem igitur adhuc duplicis paroxysmi ratione annotasse sufficiat, duplex forsân adfuisse vasculum obstructum, cujus in altero acrius fermentum aut plus acris fermenti fuerit collectum.

IV. *Pulsus autem est frequens*, signum febri-
m pathognomonicum, à sanguine, ob acrimonia suam, cordis ventriculos stimulantem, frequentius etiam in arterias impulso, easque dilatante. Durus contrectatur propter fibras asmodice contractas, quæ inde tensæ, velut chordæ expansæ, ab alliso sanguine vehementius pulsantur. Magnum demum pulsus, seu, arteriæ validam dilatationem constituunt minima sanguinis ab interluentibus spiribus satis huc agitata, ipseque sanguis per suam motum arteriarum tunicas secundum omnem dimensionem dilatans.

V. *Doloris pulsatiliis causa* in genere sunt fibræ ab acrimonia irritante magis crispatae, à quibus contractis cum intertextæ magis angustentur

stentur arteriæ, inde earum dilatatio est magis molesta & pulsans, totiesque dolor scindens, aut pungens ex materia acri agitata sentitur, quoties arteria pulsât. Quod autem in genere hic dictum, ad dolorem circa tempora pulsatilem specialius facile applicari potest.

VI. *Sitit insuper*, quod per calorem æstumque sanguini multum humidi decedat 1. enim per motum sanguinis minimorum concitationem non possunt non serosæ & spirituosæ partes, ceu materiæ in se satis mobiles, in auram insensibiliter dissipari 2. ob motum progressivum auctum, hincque frequentiores sanguinis per arterias ad glandulas subcutaneas appulsum serosæ primum tenuissimæ, quamdiu ab acris humoribus fibræ quævis nerveæ cutaneæ contrahuntur spasmodice, transpirant; Demum vero crassiores, postquam, temperato magis intra sanguinem fermento febrili, eadem glandulæ & pori cutis liberius patent, exsudent. Hinc saliva deest in faucibus, sic aridis, partim, quod intra glandulas salivales contractas nulla saliva, partim vero, quod ob insufficientem seri ad cruorem proportionem æque insufficiens humor salivâli sequestrari possit. Adscisco & in hanc causarum classem amares acres, sub æstu magis in ventriculo agitatae, adscendentes, ideoque fauces urentes cruditates.

VII. *Demum vero symptomata parum mitigata per antifebrilia, præsertim alkalino terrea v. g.*

specific.

specific. antif. Cr. lap. cancr. ppt. corall. r. ppt. off. human. calcinat. additis & aliis diaphoreticis fissis, fermentum acre, postquam paulo temperatum, blande educuntibus per sudorem: Alkalino terrea enim, tum propter porosam terream texturam, tum & ratione alkalicæ suæ configurationis, acidam acrimoniam omnium diffusissime absorbent atque infringunt. Manifestum autem alkali esse in lapid. cancr. specif. antif. Cr. & strobilb. &c. id vel solus etiam syrupus solar. detegere valet, quod si cum hisce tereis mistus, intercedente aqua, diluitur: Illico nimis tum viridescit mistura. Notatuque hic dignum, (etiamsi fere extra limites) in ophthalmodermatibus multis, addo & crystallum monum. ut cœterorum taceam, sub calcinatione vehementiori plus etiam salis alkalici extracti.

C A P. VIII.

De

Vi frigoris in nostro corpore.

I.

Erevisiam frigidam cum pane siligineo intrito Germ. Eine kalte Schale! brevi & avidè unius diei spatium bis in sitim, quæ adhuc infestabat, exstinguendam deglutiens, inde mox mirum erret, ventrisque torminibus corripitur, quibuscunque etiam medicamentis adhibitis, gravissime lancin-

E 3

nantibus:

nantibus: Incido idcirco hic in quæstionem ea-
 sane contemplatione dignissimam, qua textura,
 quave figura particulæ agant frigidaë; Doctri-
 nam sane varias in sententias tanquam distor-
 tam: Sunt enim qui, à solis secessu & caloris
 absentia tantum & privative sic ratiocinantes,
 frigoris vim in sola partium ponunt quiete;
 Alii econtra, in efficacissimam ejus vim magis
 positive inquirendo, vel nitrosas particulas in
 aëre pronunciant cum *Gassend. Tacken.* frigori-
 feras, vel ipsas etiam particulas aqueas sub fri-
 gore in modum acidi, aut aliorum spiculorum,
 rigescere asserunt. Sunt & demum, qui, omnia
 ad motum relaturi, frigoris formalitatem, quæ
 novissima est opinio, in rectilineo solo, sed &
 impetuoso atomorum aërearum determinant
 motu. Quarum equidem sententiarum nul-
 lam sibi fere contradicere, sed quamlibet ali-
 quam naturæ frigoris partem attingere etiam si
 probari posset, mittam tamen in tradenda tor-
 minum à frigore ortorum ætiologia particula-
 rum sub frigore quietem, motumque progres-
 sivum (in his enim definit physicus) solaque
 textura ac figura retentis ad eas me conversam
 causas, in quibus medicus incipit, frigoris ef-
 ficaciam in nostro corpore demonstraturus.
 Quam triplicem asserere possumus; Siquidem
 omne frigus coagulandi vim præsertim exercet
 in lympa tenuissima, nunc in sanguine ruti-
 lante, nunc intra sua vasa fluctuante, nunc vero

glandulis vasisque excretoriis hærente. Imo humores ab eò deprimi repellique posse, id quidem thermometra ad oculum demonstrant, eo autem mechanismo, salva circuli lege, sem in nostra accidat machina hydraulico-pneumatica, mox clarius patebit. Sc. à rigidis istis, quæ instar acidi aut spiculorum describuntur, moleculis corrugari partium fibras colles, vel ipsa, ceu digitis, monstrat nostra vitis, quando sub frigore in monticulos, veluti vitis anserina, elevatur, ipsumque frigus hinc, parctando partes solidas, humores perfluentes tum coagulare posse, tum etiam, post tubulos depressos sanguinem ad alia loca copiosius digi, in hujus positionis certitudinem multa promptu forent experimenta. Demum & à frigore ipsos spiritus nostros multo magis quam sanguinem repelli & varie agitari posse ipsorum summa tenuitas ac elasticitas vel maxime enuncit.

II. Transeo his generalioribus *ad agra tormi-
na & horrorem: Cerevisia enim hac frigida simulac-
tum, horret & horripilat totum corpus*, quia per frigus secundum totum ventriculi & intestinalum illum tractum, quo cerevisia nondum erat calefacta, fibris mollioribus præsertim nervis parum constrictis, spiritus animales repelluntur, qui, per elasticam suam texturam resistentes, & tanquam reluctantes, hanc fibrarum nervearum (mirus enim nervorum con-

ſensus, quia nexus) contremiscentiam, horrorem, seu motum perturbatum excitare valuerunt. Eodemque modo lymphæ tenuissima intestinalis coagulari, ac ipsæ molliſſimæ fibræ, quæ insunt intestinis postquam corrugatæ, humores perluentes in suo motu detinere potuerunt, ex qua corrugatione cum dolor oritur, illeque magis acerbus exſurgat, succis stagnantibus acrioribus factis; gravia hinc & lancinantia per totum ventrem vago motu insurrexunt tormina, quorum atrociam &, quæſo, tribuas ipsi forſan cereviſiæ intra tubum intestinale, ob humorum lymphaticorum aciditatem, mox etiam aceſcenti. Eaque tum ratione tenerrimarum fibrarum maxime nervearum, tum omnium lymphaticorum acriorum succorum indispositio p. naturalis non solum hæc, quæ modo relata, acceleravit tormina, sed etiam auxit exacerbaritque. Tam exquisitissimi ſensus ægræ nostræ est corpus, seu, ærometrum ad quemvis fere inordinatum caloris frigorisve motum impetuosius justo mox & illico agitaturn.

C A P. IX.

De
Abortu.

I.

H*Os autem intestinorum dolores excipit abortus, intempestiva & violenta i. foetus, ad minimum quadrimestris, exclusio, cujus causa immediata in contractione seu convulsione uteri, omnibus fere ita consentientibus pathologis, ponitur. Stimulabantur autem ad hanc convulsionem fibræ uterinæ tum cerevæ, tum carneæ, non solam propter intestinorum & uteri viciniam, sed præf. ob nervorum, qui intestinis ac utero interfunt, communium; Imo & aliqua in sanguine erit accedenda indispositio, ceu causa proægumena. Si quidem intestina utero proxima, postquam sub perminibus varie agitata, aliquam inordinatam & dolorosam impressionem utero induxissent præsumuntur. Potentior tamen 2. causa in nervis, quibus uterus ac intestina sunt nexi, compatiunturque sympathice, erit detegenda: Num enim omnes exquisiti dolores sint causæ, quæ spiritus animal. in impetuosos & inordinatos rapiant motus, inde & evidenter patet, spiritus animales per nervos intestinorum, facta irritatione, vehementer commotos eodem modo inordinato per nervos uterinos ferri, id quod*

E 5. vel

vel maxime spirituum summa tenuitas & mobilitas edocent. Demum & 3. respicienda erit sanguinis acrimonia, utpote quæ sicut in genere pro indispositione p. naali ad abortum habetur, indeque abortui magis obnoxia censentur foeminae, prout plus minus scorbuticae; ita & in nostra foemella tenera & scorbutica sanguis scorbuticus acris, nunc circa gestandi mensem forte quintum, lento motu magis intra vasa turgida accumulatus, erit considerandus. Præsertim autem notari meretur, quod hujus sanguinis acrimonia in utero intendatur propter feri gelatinosi, quod in nutrimentum foetus, indies magis grandescendis, fere indies etiam uberius sequestratur, secessum, hicque sanguis ideo refluat per venas multo acrior, quam influxerat per arterias, ita ut nunc, quod si uterus ab agitatibus intestinis & spirituum impetu convellitur, hæc uteri contractio à sanguine acriori, intra sua vasa magis commoto, æque evadat vehementer. Et quid multa? Protruditur nunc, aperto, per hanc circa fundum uteri contractionem, orificio interno, foetus laxè adhuc cum utero cohærens, & aliquod sequitur sanguinis profluvium, sed neque adeo largum, neque adeo diuturnum, ac sub primo invaserat abortu.

II. Qua de re dignæ jam, quæ examinentur, illæ erunt *causæ*, propter quas primus abortus satis equidem cruentus, sed minus fuerit dolorosus,

, posteriori majori cum dolore, sed minori sanguinis profusione affligente? Et resp. quod ante primum abortum, onera de loco elatiori desuendo, brachia sæpius cum impetu elevarit, supra caput extenderit nostra ægra, ex quolibet diaphragmatis tensione seu, respiratione prohibita muscoli abdominis ad interiora vehementer depressi uterum magis coarctarunt, sanguinisque molem contentam presserunt. Accedit &, quod sub actione musculorum sanguinis motus progressivus paulo sufflaminetur, hinc per brachia, quamdiu super caput extenta onus sustinuerunt, sanguis non æque libere perfluere quiverit, copiosius hinc versus inferiora magis depressus. Maxima tamen ad primum abortum concitandum efficacia fuit venes excandescientiam, qua brevi ante abortum affecta. Quem animi in nostra ægra affectum notanter voco excandescientiam, propterea quod semel atque simul omnem animi impetum effundere soleat in eum, cui irata, hincque vehementior exsurgat causa commovendi sanguinem, postquam spiritus sub ejusmodi commotione simultanea impetuose ac inordinate feruntur versus corporis peripheriam; Hincque etiam dari foemellas scorbuticas totas sanguinem è genitalibus profundentes, quoties vehementer irascuntur, antea relatum est: lege unionis enim corporis cum mente fit, ut libitas & vehementes cogitationes sequantur motus

motus maxime impetuoſi in fluidis perinde ac ſolidis partibus; Quandoquidem ipſos ſpiritus, ob mirum ſuum elaterem, vel deprimi, vel exſuſcitari poſſe modo fere incredibili, id multa phænomena me credere jubent. Larga hinc ſequitur ſanguinis profuſio cauſas, quæ ſanguinem vehementiſſime vel commoverunt, vel preſſerunt, præcedaneas, hicque ſanguis citra dolorem, quia per ſolam preſſuram & commotionem, nullam cauſam irritantem, profluxit. Secundo autem ſub abortu dolor eſt gravior, jactura ſanguinis levior, quum acceſſerint admotæque ſint cauſæ magis ſtimulandi, quam fortiter pellendi facultate pollentes.

III. Sed eodum! *Symptomata eodem fere tempore remittuntur febrilia, quò foetus excluditur intempeſtively.* Res æque mira ac rimanda! morbum poſſe per morbum ſolvi aut alleviari, & naturam ea, quæ nobis ſæpe in perniciem videntur parata, in ſalutem aut levamen elaborare. Ut autem cauſæ febrem levantes nunc eo clariuſ poſſint percipi, præmittenda erunt quædam morboſa, ceu lucem & lumen vi contrariorum afferentia: Sc. ſicut per experientiam in genere certum eſt, quod aliquæ foeminæ ſcorbuticæ, quo diutius geſtarunt foetum, eo majori afficiantur affiduo calore ſcorbutico ſeu ſpurio, ob ſanguinem, ſeparatis ſeroſo gelatinofiſ ſanguinis partibus, foetum nutrientibus, ſpiſſiorem indies acrioremque; ita &

in nostra ægra inclarescit, quod 1. ipsius sanguis propter successive secedentes nutritias etus partes indies etiam spissior acriorque reuat per venas uterinas, quem reliquo sanguini communicatum assiduo aliquo scorbutico æstuegram nostram afflixisse non solum, sed &, ratione ejusdem acrimoniæ spissitudinisque, mariam pro fermento febrili hætenus suppeditasse probabile est. 2. Calor scorbuticus ipsum stum febrilem magis auxerit intenderitque. quibus positis nunc facile capi potest (ut ad has causas, quarum doctrinæ gratia hæc omnia præmissa, deveniamus) α. sanguinem urinum non minus, quam reliquam massam tunc manere & evadere, in relatione ad priorem statum, temperatiorem, postquam, exufo foetu, nulla ulterior seroso gelatinosa pars gratiam foetus sequestratur β. fermento febrili, ut ne porro tali sub copia generetur, mariam sensim præscindi γ. ipsum febrile s. acre fermentum, in sanguine nondum rursus subiectum, successive magis & penitius temperari sanguine nunc dulciori. Paulo hilarior igitur jam est ac vividior ob magis regularem & ordinatum, febre remissiori, tum sanguinis, tum spirituum motum.

IV. *Duplex autem hæc tertiana, post abortum, cadetur in febrem lentam, seu, hecticam soluta insipientem*: Post quodvis enim prandium volæ manuum calent, genæ rubent, phlogoses adfunt

sunt infetæ, ipsæ arteriæ paulo frequentius pulsant, & sudor nocturnus justo uberior profluit, stragulis simulac corpus tegitur, ac quam maxime etiam nolit, facillime excandescit. Quæ omnia symptomata, tum acrimoniam in sanguine nondum esse temperatam, augerique à nova adventante, tum etiam multas cruditates acido pituitosas, in flatu resolutu faciles, residere in ventriculo, luculentum sunt testimonium.

V. *Calent manuum volæ ac ipsæ genæ, simul rubentes post prandia*, quando ventriculus, multis flatulentis cruditatibus acido viscidis jamjam repletus & paulo distentus, eo magis nunc dilatatur, postquam vel ipsi cibi in se fermentes cibiles motu hoc intestino fermentativo in hæc agunt cruditates, vel ipsum etiam ventriculi menstruum particulis suis falsis spirituosisque, quum cibos dissolvere annititur, aliquam insimul attenuandi vim in eas exserit, ita tamen ut paulo attenuatæ, non plane divisæ hæc visciditates, secundum aliquas partes adhuc quodammodo cohærendo, flatulentiam progenerent. Ventriculo autem hinc distento vasisque sanguiferis, ut jam suo loco dictum, intra ventriculi tunicas compressas, æque coarctatis, multo uberius sanguinis moles ad superiores partes adscendit, & eas magis calefacit, qui calor præf. sentitur in volis manuum, tanquam partibus ob nerveam texturam facile contremiscentibus.

VI. Liqueet ex anterioribus, *arterias tum tem-
vis pulsare frequentius*: Causa enim est eadem
acrimonia, quæ cum chylosis à cibo facile solu-
libus partibus sanguinem influens, cordis cavi-
tates adunitasque arterias irritando ad frequen-
torem motum compellit: Quamvis enim sub
tempore chylicationis illæ cruditates, quam
arie etiam inter se agitatae, plane dissolvi ne-
queant, oportet nihilominus ut aliqua per hunc
motum secedens materia acris inbibatur à sero,
cum hoc solo, vel chylo focio, sanguini ad-
hæatur. Non sola autem hæc acrimonia no-
ta, sanguinem, in se adhuc acrem, efficiens
torem, arteriarum accelerat pulsum, sed &
superior sanguinis, post ventriculum distentum,
ascendentis quantitas, copiosius influendo,
cavitates cordis auriculasque tum fortius, tum
etiam crebrius sollicitat. Præsertim quando
ab quovis incipiente paroxysmo crassior à sero
factus sanguis minus propelli potest;
eodemque ex causis phlogosium ætiologia erit
petenda.

VII. *Destillat demum effluitque sudor largus* è
glandulis subcutaneis, quæ à sero acri, simulac
creto, illico compelluntur ad contenti hujus
excretionem (serum acre autem agitur à ca-
re ambiente) postquam nerveæ fibræ com-
mictæ per impetuosiores spirituum influxum
nunc contrahunt, & suis è glandulis, qui-
bus insertæ sunt, velut spongiolis, serum con-
tentum

tentum exprimunt in vasa excretoria, poros cutis tam conspicuos, quàm visum, ob exiguitatem, fugientes.

VIII. *Timor autem gravissimus, eam demum esse in febrem hecticam continentem incasuram, est ab excandescencia, cui, quam maxime etiam nolit, est mire subjecta, signum imminentis febris hecticæ certum, & cujus causa per varias explicatur sententias. Ego tamen, sepositis aliorum de hoc phænomeno ratiociniis, ne brevitati studens extra oleas nimium vagari videar, eam puto esse rationem probabilissimam, qua perhibetur, sanguinem partim ob suam crassitiam spissitudinemque continuo vascula fibrarumque tubuloscum molestia premere, partim vero etiam lenta sua acrimonia assidue, hacque magis acerba, fortius etiam stimulare irritareque, inde vero spiritus, nunquam non vehementius justo exagitatos, citius & eadem cum vehementia ab objectis externis in motum rapi, addo & animum, ab assidua hac corporis turba tristi semper passione affectum, offendi etiam nunc posse, vel leviter, & ipsa offensione nondum satis considerata. Quæ equidem doctrina licet in se & citra exemplorum subsidium satis videatur perspicua, ipsam tamen magis declarabunt melancholici, seu cum mœstitia in ideam aut ideas certas animum defigentes, qui, circulis ipsorum simulac turbatis, varios rapiuntur in animi impetus.*

IX. *In præcavendam igitur hanc febrem miscē-*
re cerevisia medicata blande amaricans, cruditates
imarum viarum ac sanguinis incidens atque resol-
vens. Quo ipso nunc disquirenda veniet blan-
 e amaricantium textura ac natura, quarum-
 um in nostro corpore sit virium, resolven-
 um nean constringentium? Ipsa quippe ama-
 cantia five acriora, five blandiora præter suas
 omos stipticas (particulas terreas crassas,)
 piosum etiam sub chymica analysi suppedit-
 ant sal. volat. spirit. urinos. & oleum, suntque
 alium fixor. sub calcinatione feracissima.
 de vero enatum est medicorum divortium
 et dissensus: Aliqui enim, solas atomos stipti-
 ss in amaricantibus considerando, omnem
 vim deprædicant constringentem roboran-
 que vasa; Alii vicissim, inter quos *VVilli-*
am allegasse sufficiat, in amaricantium acri-
 oniam, sal & oleum seu sulphur magis intenti-
 rum vim solam ponunt in resolutione virtu-
 que perhibent attenuativam, quia è textura
 ino sulphurea subnatam. Medio ibimus tu-
 fimi, hisce tamen sequentibus sub limitibus:
 . I. omnem equidem constringendi roboran-
 que virtutem blande amaricantibus non de-
 gamus, quoniam ipsorum atomi æque ac vi-
 stipticæ satis liquent, has autem solis in
 mis viis agere, ibidemque deponi. Non
 ffe, sicut in china china, cum aliis conjun-
 fsimas manere, hincque intestinorum villos,
 F ac

ac lactearum venarum oscula, ob crassitiem suam, eorum diametris majorem ingredi, in hanc sententiam multas per rationes inducor. Potissimam hinc 2. eorum in sanguine efficaciam tribuimus particulis acribus, salinis tenuibus cum oleo æthereo junctis, hancque facultatem ibidem perhibemus tantummodo attenuativam. In clariorem tamen & magis distinctam perceptionem addendum erit α. quod nullum alkali volat. sub tali molli (repeto quæ in cap. de sanguine dicta) ac porosa textura, prout per chymiam educitur, in ipsis sit statuendum, multo minus alkali fix; Sed 2. illas partes resolventes attenuantesque extare in suis vegetabilibus, ut puras saltem & simplices particulas acres & volatiles, cum paucio oleo tenuissimo unitas, quæ in ventriculo per menstrum ενεργητικον à terreis separatæ (sola enim blanda solutio & extractio hic fit) aut à cerevisia, lupulo & polenta modice condita, imbibitæ cum lymphâ, aut chylo, aut potulentis sanguinem influunt. Quos autem per gradus sanguis hac amaricante cerevisia fuerit resolutus dissolutusque, quo modo ad ciborum digestionem sese habuerit id sequentia mox docebunt.

X. Nolo hic in ipsum amaricantium ingredi campum qui notus equidem est è Clariss. *Vedel. libris de facultatib. medicam. & amœnitat. mater. medic.* hunc tamen omnium amplissimum nobis

his aperuit *Bausch. in tractat. de hierapicra.*
 paulo penitius paulo in ipsius cerevisiæ vires
 picere, de quibus sane hoc sincerum, non
 ceptus, nec fucatum erit ferendum iudicium,
 as fuisse, therapia rationali omnibusque in-
 cationibus, quæ sunt in cura methodica fe-
 s hæcticæ observandæ, maxime adæquatas,
 uginem tutissime ac penitissime purificantes
 quor ex natura ac viribus cerevisiæ, hujus-
 e usu, non abusu) indeque omnes cerevisias
 dem blande amaricantes esse polychrestas,
 ibus nullum fere convenientius medicamen-
 m humana cura excogitare possit, hincque
 isdem notæ vinis medicatis sæpe præferen-
 s: Lenta namque ipsarum, hinc penitior,
 incidendi vis, quæ cruditates è primis viis
 icit sub ructuum aut flatuum specie, tutius
 m fœcibus laxando emolliendoque expur-
 t; Sanguinis autem cruditates viscidas tem-
 ratas attenuatasque eliminat, si tenuissimæ
 nt, per poros cutis, sin paulo crassiores, per
 um tubulos.

XI. De ipsarum compositione hinc nota,
 od communissima blande amaricantia & aro-
 utica ingredientia sint: *Herb. absynth. card. ben.*
st. min. scolopendr. veronic. scord. marrub. alb. rad.
stian. enul. caryophyllat. (notatu dignissima)
st. citr. aurant. ras. lign. sassaf. cardamom. min.
caryophyll. aromat. croc. opt. ut cæterorum taceam.
 nsultius sæpe adduntur: *Aloe lucid. rhabarb.*
que colocynthis. F 2 XII.

XII. Si licet ea, quæ ipse sum circa cerevisias medicatas expertus, addere, svasu Doctiss. Cnæffel. qui sua cerevisia medicata multas profligasse phthises gloriatur, juveni phthisi proximo, & ob hæreditariam prædispositionem, periclitanti sequentes miscui species blande amaricantes & pulmoni dicatas, in cerevisiæ mensur. xxv. infundendas *℞. fol. scolopendr. M. jv. summit. cent. min. Mij Herb. card. bened. betonic. veronic. a. Mij. rad. enul. unc. ij. cort. aurant. unc. j. bacc. junip. M. ij. cardam. min. excort. drachm. ij. inc. & cont. M. usus sub pastu, dosis pro lubitu.* Neque minoris erit habenda in exhausti renum vesicæque saburra, seu expellendis calculis arenulisque sequ. cerevisia medicata: *℞. Herb. card. ben. hepat. nobil. scolopendr. chamadr. a. M. ij. fol. laur. no. xv. Aloes lucid. cort. aurant. a. unc. sem. nucleor. ceras. n. unc. j. persicor. drachm. ij. sem. nymph. drachm. ij. cardam. min. excort. cubebar. a. drachm. ij. sem. croc. or. scrupul. sem. inc. & cont. cum saccul. indantur cerevis. mens. xxv. dosis & usus ad unc. novem mane ac vespere tepide sumendas.* Sed revertamus ad nostram ægram.

XIII. Hæc ab usu hujus cerevisiæ optime se habuit, satis abhinc nutrita robustiorque facta. Quatenus sanguis, ex acidi ac visceri prædominio hætenus spissior, per amaricantium texturam salino oleosam jam magis est attenuatus, roscidaque sic materia nutritia, poris partium intimioribus

ioribus se insinuans, ipsos earum tubulos magis ampliavit nutritque. Quid? quod & amaricantia per suas atomos blande stipticas, in ventriculo aliquandiu remanentes, tunicam carneam constringendo magis roborarint, ut ubi pro penitiori solutione ventriculo immanerint, quo diutius hæ fibræ per suum robur assæ rarefcenti potuerint reniti, inpr. autem extrum orificium tenere & servare clausum. quibus positis nunc etiam sequitur: Ex alimentis per appetitum auctum nunc copiosius sumis chylum æque secessisse falso oleosum & gelatinosum consistentiæ tenuioris, naturalis, quantitatisve uberioris.

XIV. *Agra autem nunc emolumentum & incrementum corporis sentiens, in eam, sed erroneam, incidit opinionem: Cerevisiam eo magis esse profuturam, quo copiosius assumatur, eoque plus virium, eo plus cerevisia, corpori accessurum; Nullam idcirco ulteriorem observat in ea bibenda dosin, sed ea se fatiat sitimque exstinguit, ac si cerevisia foret ordinaria. Manifestum sane inditum sanguinis molem integram sic accumulatum demumque resolutum iri certo certius: Teluti enim sanguinis consistentia, hætenus viscidior, restituebatur naturali fluori à modico huius potus usu; Ita nunc, dosi aucta, interiorique amaricantium vi attenuativa, ipsæ crassitates primarum viarum pituitosæ, acido pituitosæ & nidorosæ in fluorem magis actæ,*

perque venas lacteas sanguinem ingressæ, salia in ipso pituitamque auxerunt, ac, varias obstructions excitando, vasa nimium dilatarunt ac presserunt. (Vera hic scribo probatuque facillima: Quandoquidem per spirituosorum quantitatem abusivam, per sudoriferorum medicamentorum in subjectis cacochymicis, non purgatis, intempestivum usum primarum viarum cruditates æque posse ad sanguinem & viscera transferri, id in observationibus & therapia obvium est non semel.) Quæ sanguinis accumulatio sub plethoræ alicujus nomine comprehendere quiret, eò quod laticis hujus moles facile nunc exsuperare potest, ut intra vasa tenerrima, parum resistantia, vix coerceri possit, ipsaque præsertim uteri & vaginæ vascula sibi abhinc arcessiverint teneritudinem ad rupturam facillimam. Quo plus autem hujus cerevisiæ sumitur, eò magis etiam attenuari istas cruditates ad sanguinem abreptas, ipsum sanguinem penitus attenuari, totamque hujus crasin dissolvi ipsa ratio promittit, & mox etiam nunc per experientiam constabit.

XV. Tandem enim agra inscia, aut non attenta in menstrue purgationis tempus, instante mensuum fluxu eandem cerevisiæ medicatæ quantitatem haurit notabilem, doloribusque ventris brevi post affligitur, in quos demulcendos aliquem sorbet theæ potum fervidissimum; Sed in tantum aberat ab hoc potu levamen, ut gravissimus potius sit insecutus mensuum fluxus,

fluxus, seu, hæmorrhagia uteri maxime enormis: hoc etenim profluvium nimium tametsi eo, quo mensium fluxum aliàs passâ, inciderit tempore, malo tamen istud hæmorrhagiæ nomine, eò quod plurimis pathologis idem arribeat, indigitari, præsertim quod fuerit horrenda inundatio, non largus fluxus, ac cum gravibus symptomatibus conjuncta. Sed hæc re nomine, ceu levis momenti re.

XVI. Progredior ad ejus causam inquirendam, quam non per solam determino sanguinis im- puritatem, tanquam titulum nimis generalem, & varios morbos continentem. Neque & no- men intemperiei, ex humorum quaternione ec. veteres derivatæ, erit admittendum, nisi sanguinis partes hæctenus explicatas intempe- ratas prævalentesque numero humorum qua- ternario substitueris. Ipsam igitur clarius per aliquem poterimus indigitare orgasmum, ple- thoram spuriam, sed sana accedente explica- tione: Multum enim rursus interest me, in causa hujus orgasmi demonstranda, huc sen- tire cum veteribus, qui in genere cacochymiam denominantes, in specie tamen humores bilio- sos, pituitosos, melancholicos, & nescio quos pro causis accusant. Valeantque recentiorum fermentationes, ebullitiones, effervescentiæ, ex concursu & conflictu falis acidi & alkalici impr. oriundæ, de quibus omnibus motibus in- festinis, quia falia quæcunque (ut multa pau-

zissimis complectar) in nostro corpore sunt unita aut gelatinæ involuta, hinc diu jam dubia enata, omniumque gravissime dubitarunt *Alph. Borell. & VV. Charleton.* Magis adæquata hujus orgasmi causa materialis sunt illa salina, seu acido falsa spicula, quanquam sine mutuo conflictu, aut acidi ac alkali congressu, agitata. Sufficiat huc salia sub ipso orgasmo liberius & fortius commota, & aquæ motum nimium velociter sequentia, per sanguinem, huc illuc impingendo allidendove, aperire vavorum oscula tenerrima eaque erodere. Quod si autem, quæ causa sit, propter quam salia in sanguine usque adeò libere fluctuent, interrogabis, dicam paucis.

XVII. *Est gelatina sanguinis ac seri nimium resoluta*, aqua illa viscida (ad aquæ naturam enim accedit proximè) quæ non per ramosas, sed viscosas oblongas facile & firmiter cohæret partes, illa mucilago, quæ dum sanguis extravasatus quiescit, magis constricta, aut potius ab aere ambiente frigido compressa, serum exprimit contentum; Illud viscidum, quod vulgus in sanguine æque fibrosum sibi imaginatur, ac in sanguine emissio, post quietem, in ejusmodi fibras coit, illud rubicundarum particularum vinculum, salium involucrum, isteque sanguinis moderator pro cujus strictiori aut laxiori cohæsione, aut prout plus minusve aquæ interfluit i. salia aut magis coercentur tenen-

enturque, aut liberius per sanguinem fluant 2. ipse sanguis vel crassior fit, quam ut vasa capillaria aut partium tubulos libere li premique possit, vel iusto tenuior, inde intra vasa fibrasque possit comprehendi. quibus & ulterius patet, quod omnis salium agulandi aut resolvendi vis, ipsiusque aquæ ultas diluens recidat ad gelatinam, ita ut, ando sanguis ab acido dicitur coagulatus, ius gelatina præf. condenfetur, in resolutio, em eodem sanguine eadem & gelatina de- hendatur nimium divisa attenuataque à par- ulis vel salinis tenuibus vel nimium falsis. mum & ipsa aqua sanguinem nimium di- ns hanc fluiditatem ipsi, gelatinam dissol- do, inducit.

XVIII. *Et quid multa? sanguis profilit, qui fluiditate tenuissima ruboreque floridissimo satis erque testatum vult, ipsius compagem & crasin nimium resolutam.* Quo circa operam hic deremus, quod si nunc, in causas hujus hæ- rragiæ ulterius inquisituri, examinare per- temus: Utrum nomen orgasmus omnem sæ hujus formalitatem exhauriat, an potius explicanda per sanguinis dyscrasiam seroso em, aut dyscrasiam scorbuticam: Quam- at enim harum sententiarum in hoc sangui- vitio citra omnem contradictionem conve- inde mox liquet, quo constat: 1. Gelati- ceu aquæ naturæ proximam, posse in
F 5 ipsam

ipsam aquam dilui ab aqua, resolvique à salibus, indeque ægræ nostræ sanguinem, quod tenuior factus est, eò magis aqueum evasisse.

2. ipsa salia scorbutica in hoc sanguine, resolutâ gelatinâ, nunc magis prædominantia, & post conjunctionem cum amaricantium salinis tenuissimis partibus, in salsa magis versa, acrimonia intensiori contaminasse sanguinem, quæ acrimonia sicut adhuc audit scorbutica, sic erit causarum potissima 3. hæc salia liberius fluentia per violentam aliquam commotionem in orgasmum, impetum, erant agenda (qua commotione intercedente plethora vera ac spuria discrepant) & hoc etiam sub respectu causarum classi accedit orgasmus, de quo mox fusius.

XIX. Liceat tamen prius me in hos convertere medicos, qui, *sanguinem nunquam justo tenuiorem fieri posse* negantes, me huc ridebunt. *ipsum per medicamenta nimis resolveri posse*, asserturum. Qui tamen cum jam diu fuerint per excell. viror. scripta solide erudita convicti, ipsaque sanguinis in hac ægre fluiditas nimia, condensatu vix possibilis, ulterius edoceat, ecquid multis hinc in eos refutandos verbis opus foret. ipso rei testimonio adeo claro? Addam tamen. etiamsi in supplementum, aliqua paucissima. Primo enim omnium partium sanguinis ad invicem proportio non solam ad crasim, sed & fluorem legitimam est maxime necessaria. Dices huc: Fac esse sanguinem tenuem, quid tum

um postea? Addo & eapropter, sanguinem
 ac nimia sua tenuitate aquea laxando fibras &
 penetrando nimium per fibrarum poros, vix
 posse, pro motu circulari servando, intra va-
 acula & fibras coerceri, huncque sanguinem
 nimis tenuem nutriendis partibus minime esse
 aptum, ob gelatinam minime consistentem.
 efficacissima tamen vis tam erit penes salia vel-
 uti de quorum temperatura hic repeto, quod
 invicem, quatenus uniuntur aut ramosis seu
 cœcis partibus implicantur, enervent, ipsique
 gelatinæ certo modo involutæ, quodammodo
 motu teneantur ac fluiditate. Qua igitur
 gelatina magis soluta, sicut salium motus est
 concitator, ita & vehementius, & intimius
 in aqua vasculis capillaribus, & fibrarum po-
 culis intrusa hæc spicula salina, facile etiam
 vasculosos tubulos percindere ac rumpere pos-
 sunt, quilibet fere mecum fatebitur. Sed hæc
 medicorum sententia enata est sub atmosphæra,
 maris Balthici exhalationibus salinis gravissi-
 ma, & crassa, inque ejusmodi terræ tractibus
 ubi pisces varii, fumo aut sale indurati, vel
 ille arefacti, nec non alii cibi dyspepti, caco-
 nymi, unde sanguis mire pituitescit, sunt pro-
 ductu communissimo. Quibus in climatibus
 sanguinem posse pervenire ad spissitudinem ac
 crassitiem vix unquam superabilem nullatenus
 quidem renuo; Velle vero ab his terræ tra-
 ctibus diversis eodem modo argumentari; seu,
 per

per sanguinis hujus crassitiem nimiam quam-
cunque sanguinis consistentiam, qualicunque
etiam sub climate, & quorumvis hominum sub
temperamento, determinare, id mentis error
est & præjudicium non leve. Quæ autem ra-
tio mihi dictat, ipsa experientia eloquitur in
nostra ægra clarius: Sanguis enim profluens
omnis, ac si esset totus quantus arteriosus, pur-
pura rubet, consistentiæque est ejusdem te-
nuis, vix tostu super prunis possibilis.

XX. Graviter autem ægra offendit, quod
in menstruationis tempus, aliàs adeo probe ob-
servandum, non intenta, eadem cerevisiæ me-
dicatæ, qua alias, se jam ingurgitarit quanti-
tate. Notari siquidem in genere dignum est,
& patet infimul è prioribus, quod foeminæ,
mensibus ingruentibus æque ac fluentibus, à
quovis errore in rebus non natural. commissio
(causa ab hujus sanguinis exsuperantia turge-
scentiaque deduci liquido potest) afficiantur
ac lædantur gravius, quam extra menstrua,
animus citius conturbetur, ac hisce sic positis,
nunc terrores inopinati subitque, refrigera-
tiones artuum, aquæ frigidæ præsertim im-
missorum, juscula pisorum & lacticinia fluxum
hunc quovis tempore sufflaminare illico va-
leant: Contra vero purgantia, aromata, in spe-
cie crocus, ac reliqua medicamenta emmena-
goga, animique commotiones: Ira subitum-
que gaudium hunc possint magis excitare ex-
acer-

erbareque fluxum. Indequē in specie con-
 eratu dignum est in nostra ægra, potuisse
 ius sanguinem accumulatum ac turgescibi-
 n per blande acrium & amarificantium acces-
 n, vasa vaginæ, ut tenerrima, impetuose
 trumpere ac ubertim. Quid? Quod si so-
 theæ potus fervidus, alio menstruationis
 mpore haustus, menstrua accersivit, auxit;
 erte jam non potest, quin fluxus incidat e-
 rmis, postea quam, hausta cerevisiæ ama-
 antis notabili quantitate (acri ad sanguinis
 exum jam ingruere volentem stimulo) ther-
 opolia theæ fuit æque instituta: Vis enim
 olvendi, attenuandi commovendique unita
 fortior. Quod idcirco tempus in foemellis
 æs. uberius justo menstruatīs, ciborum re-
 ediorumque ratione, accurate venit distin-
 tendum ab alio, illudque sagaci animo erit à
 edico animadvertendum, ne inscius aut non
 vertens existimationis jacturam, ægra vita
 riculum incurrant.

XXI. Sicut igitur mulierem bis pati mor-
 m Helmont. eloquitur; Ita & therapia ra-
 nalis inculcat atque jubet, ut in medicamen-
 rum usu, præsertim longinquo, non solum
 minarum corpus, sed & uterum animo pro-
 leamus usque adeo, num vasa uteri facile
 mpantur, & sanguis sit ad commotionem
 onus: Quibus pensitatis & blande etiam a-
 aricantia, sub legitima licet quantitate adhi-
 bita,

bita, per nimis diuturnum tamen usum, poterunt fieri emmenagoga, cum in robustioribus foeminis & quarum sanguis spissior, sanguini attenuando resolvendoque essent adæquata; Sic & quæ in robustis mulieribus solummodo mediocriter purgant, ea in tenerioribus, præter catharticam vim, exseruisse & emmenagogam non semel compertum est. Liceat hæc, quæ edisserui, per unam observationem magis declarare: Foemina tenerrima, maxime scorbutica, tributo lunari valde subjecta, valde semper certas ob causas nunc mœsta, nunc irata, hinc aliquando graviter cardialgica, inde mulcenda hæc circa cordis scrobiculum tormina haurit, sed brevi ante menstruum tempus, quod, quia nunc vagum est, non periodicerecurrens, ignorabat, misturam sequi. Rec. Aqu. meliss. f. v. unc. iij. hyst. zwelff. menth. c. v. a. drachm. ij. sal. vol. ol. scrup. ij. diasf. frac. drachm. sem. cinnab. nat. scrup. sem. syr. pap. alb. drachm. ij. M. ad vitr. Dosis erat ad duo cochlearia, usus matutinus ac vespertinus; Unde equidem satis levaminis, ægra autem quatuor ab ejus usu diebus menstruata facta, largiorem nunc profudit sanguinem, accessitque aliquis alvi fluxus. Nos in eruendis causis sequens abhibemus ratiocinium: Largiorem equidem fluxum forsitan & citiorem ab hisce aromaticis & acribus potuisse concitari actum autem purgatorium ab utero irritato insurrexisse

le per accidens: Nervis enim uterinis, sub
ga menstruatione fortiter commotis, irri-
i & annexorum intestinorum tractus nervei,
le vero motus intestinorum peristalticus con-
tior factus, & uberius emulsa lymphæ in-
tinalis, sine dubio satis acris aut fortiter ir-
ans, sicque fœcum molem antea congestam
erens; Siquidem hæc fœmella alio tempore,
modum scorbuticorum, nunc alvi laborat
gnitie aut obstructione, nunc diarrhææ spe-
e. Irritatum intestinum rectum vellicabat
uteri vaginam annexam ad largius sanguinis
osfluvium.

XXII. Aggredimur, via nos eo ducente,
jus enormis hæmorrhagiæ causam continen-
m, vasorum, puta, sanguiferorum apertu-
n, cujus modum statui triplicem: Anasto-
sin sc. diæresin ac diapedesin in propatulo
. Vasa hinc in nostra ægra, quatenus per
gasmum rumpebantur, aperta per anastomo-
; In quantum autem per salium aculeos di-
terabantur, per diæresin soluta esse, satis evi-
nter patet. De diapedesi unquam admit-
da valde dubius sum. Abundet in hac de-
onstranda quilibet suo ingenio. Ipsa magis
arentur disquiri vasa, in hoc morbo aperta,
m arteriosa, tum venosa capillaria, ad ruptu-
m usque ante menstruationis tempus jamjam
cenuata, hinc per impetum turgescentiæ
enstruæ dilaceratu facillima, specialissimum
sub-

subjectum morbosum, seu, partes solidæ primariò affectæ. Arteriolarum autem juxta ac venularum denomino oscula, propterea quod hic peculiaris orgasmus utriusque generis vascula eadem facilitate aperire potuerit. Adscisco &, pro stabilienda hac opinione, sanguinis totius effusi colorem summe purpureum, fluorem intensissimum, & copiam, ob exiguum, quo latex effluxit, temporis spatium, venarum ostiolis non respondentem. Circa quæ & eadem vasa adhuc illud reliquum est scrutinium: Fuerintne uteri, an vaginæ canales? Ubi equidem paucis respondere possem, quod vasa vaginæ fuerint perrupta sola à sanguine, utpote menstruationis tempore profuso, quod si pro rato & stato sit, menstrui sanguinis vias non esse uteri, sed vaginæ vasa. Attamen ut ingenue, id quod res est fatear: Neque vasa, neque genitalium pars sub tali orgasmo accurate determinari potest; Quandoquidem sanguis adeo impetuosè commotus varie ac eodem vigore vasa cervicis uteri potuit aperire, quo vaginæ, ambo æque tunc tenuiora. Cui sententiæ aliquam, vi contrariorum, probabilitatem affert, quod *Hildan.* duarum meminerit, diuturna mensium suppressione occisarum, foeminarum, in quarum altera uteri collum inflammatum, in altera syderatum sub anatome observavit. Clarum indicium, quod sanguis menstruus sicut congestus ubertim, ita & copiose

iose prorumpens, vasa cervicis uteri afficere
ueat.

XXIII. Tantum autem hoc sanguinis fuit
profluvium, ut, potuissē tot sanguinis effluere
per genitalia tempore hoc exiguo, miratu o-
mnino dignum sit. Id quod manifestissime ar-
uit nimiam sanguinis fluiditatem, orgasmum,
et summam per salia perrumpendi vim: San-
guis etenim accumulatus, & per salium exsu-
perantiam resolutus, minus hinc gelatinosus,
magis serosus factus, quanta cum efficacia, &
tot vascula arteriosa perinde ac venosa, or-
asmo aliquo accedente, potuerit aperire, id
conjici facile potest. Profilit autem eo magis
horrenda moles, quia tenuior hic sanguis vasa
sanguifera, impetu cessante, per gelatinam re-
sistere ineptus est, effluitque eo diutius, quo
magis est salinus, vasa percindens, ac irritan-
do motum peristalticum, hinc fluxum augens.
considerare & oportet tunicas capillarium va-
rum, sub ipsa plethora spuria sensim magis
tenuatas.

XXIV. Ægra interea frequentissime affi-
gitur syncope gravissima cum artuum frigore
summo: Cessat enim ad sensum spirituum in-
fluxus in nervos cardiacos, hincque cordis ac
sanguinis motus, deperdita cum sanguine pro-
pulsio tota fere spirituum systasi, spirituumque
mater in sensoriorum nervis propemodum est
compressa, eo quod, circulari motu tantum

non plane intercepto, vix aliqui generentur spiritus, reliquos exfuscitantes propellentesque. Artuum frigoris causa, me etiam silente, nunc æque patet.

C A P. X.

De

Diagnosi ac Prognosi.

I.

Diagnosis, omnis rectæ felicisque curationis basis, nullis clarioribus hic indiget signis: Ipsa quippe cuncta è sanguine profiliante, ceu fonte, sunt hausta tum demonstrativa, tum distinctiva.

II. Prognosis accurata in determinando generali eventus modo, aut transitu in alium morbum est facilis ac in promptu: Ægrotantes ex omni hæmorrhagia gravi periclitantur vita: Majus periculum inferunt extremorum frigus ac lipothythiæ: Fœminæ, post solennem aliquam evacuationem suppressam, largiter menstruatae inde quidem sentiunt levamen; Contra vero periculum incurrunt omni mense largissime menstruatae, transitus siquidem facilis in cachexiam, aut transmutatio in hydropem. Ætiologiæ peti possunt, ubi de exsuperantia lymphæ, post sanguinis frequentes jacturas, dictum. *Prognosis specialis in hac agra erat anceps*
atque

que ambigua, propter subitum hoc, & cum
 gravissimis symptomatibus stipatum sanguinis
 pendium largissimum; Aliqua tamen recon-
 fescentiæ mox refulgebat spes, gravissima in-
 datione periculosissimisque symptomatibus
 rum mox cessantibus.

S E C T. II.

Continens

therapiam generalem.

C A P. I.

De

Præsidis Chirurgicis.

I.

AD ipsa nunc in ordine ducor præsidia
 chirurgica, pharmaceutica, diætetica,
 quorum sub dogmate primum hic tra-
 m, quæ in genere hæmorrhagiæ curandæ
 paria; Postea paucissimis delineabo, qui-
 adhibitis dirus sic fluxus demum & succe-
 e fuerit inhibitis, partim etiam sponte de-
 erit.

I. Inter præsidia chirurgica *Venesectio*, præ-
 cissimum quanquam plethoræ veræ, & ubi

hæmorrhagia pronascitur ex infarctu, remedium, notham tamen, seu, orgasmum humorum non curare, vix palliare aut compescere videtur, nisi sanguis ab ira fuerit nimium commotus, & hæc exagitatio hæmorrhagiam effecerit: Depleta enim tum aliqua sanguinis parte, defervet etiam motus sanguinis concitatus, seu, orgasmus.

III. *Ligaturæ fortes ac dolorificæ* filo cujuscunque coloris constringente adornatæ, aliquod auxilium afferunt, sed fortissimæ, inhibendo omnem humorum à partibus refluxum, sunt maxime nocivæ. Monelam de ligandi modo vid. in *Zyp. fundam. med.* p. 377.

C A P. II.

De *Remediis Pharmaceuticis.*

I.

IN pharmaceuticis auxiliis omnis hujus affectus cura prudens erit ad ipsam gelatinam nimis resolutam, & salia salsa, aut acido salsa per serum liberius commota, demum & in ipsum spirituum motum sive sit causa hujus orgasmi, sive effectus, medicamentis, cuilibet indicationi appropriatis, dirigenda. Erit & ipsis vasis consulendum, ut horum oscula rupta, aut erosa, tum interne, tum externe præprimis roborentur reünianturque

que terreis adstringentibus, balsamicis terreisque
guibus.

II. Inchoo à medicamentis dirigendis in ge-
tinam attenuatam, ut, ea spissiori facta, in-
beantur salium conflictus. Inter quæ equi-
m remedia sæpe primatum habent *acida*,
ecque, è *veget. Regn.* depromenda, sunt: *Succ.*
anat. rib. berber. ipsumque *acetum*. Sequuntur
neralia: *Spir. Vitriol.* fere commendatissimus,
r. salis, clyssi minerales. Hique spiritus omnium
ficacissime gelatinam nimis resolutam con-
nsare, & tanquam magis congregare dicun-
r, eo quod firmior sanguini, postquam ge-
tina magis coivit, accedat consistentia (vi-
antur experimenta, quæ *Illust. Boyl.* circa
ida sanguini feroque instillata tentavit, le-
nturque variæ, pro acidi affusi ratione, con-
etiones tum in sanguine, &) fero manifestæ.
de *Excell. VVedel. Ettmull.* & alii *spiritum vi-*
ol. aut *clyss. mineral.* vel cùm *Tinctur. violar.*
ll, quod præstat, ut duabus semel fiat satis
dicationibus, cum *tinctur. op.* tantillo miscent
exhibent optimo cum successu.

III. Quod si tamen, partibus gelatinosis val-
attenuatis, dilutisque in sero exsuperante,
guis erit *nimum resolutus*, saliaque præf. libe-
is fluctuant, tutius nos agemus, quando na-
ram imitaturi, quæ salia in nostra fluidorum
assa vult glutini gelatinæque involuta, hinc
fici huic fluidiori *ea addimus*, quæ tenues hu-

mores *textura sua* spissa ac glutinosa *condensare* acrimoniamque salium inviscare *valent*.

IV. Diverſa quidem ſunt hæc *glutinantia* & *invifcantia* remedia, poterunt tamen commodè & apte diſtribui. Scenam aperient *gummata minus acria*: *Gumm. arabic. Copal.* certe euporifſta, *Gumm. ceraſor. tragacantha*, glutinantium medicamentorum fere præcipuam, *maſtich. ſangu. dracon. Ichthiocol.* ejusmodi remediorum fere extremum. Accedunt glutinantium claſſi: *Albumen exſiccatum & putveratum*, virium, pro ſanguine ſeroque increſſandis, præcipuarum: *Sperm. ranar.* ſed hujus *Sperniola*, quam *Crollio* debemus, ob *myrrhæ ac croci* additamentum, in gravibus hæmorrhagiis ambigui eſt effectus. Inter glutinantia cuius acrimoniæ adæquata introduco & in ſcenam *flores hyperici*, ſucco quippe purpureo glutinoſo abunde turgentes, hinc digni, de quibus, eorumque tinctura paulo ſpecialius huc agatur; Siquidem eorum balſamica viſ nunquam ſatis deprædicari poteſt, quod ſi conſolidanda ſunt vaſa, ſive ſub fluxu menſium, ſive ſub dyſenteria, ſive ſub vomitu purulento eroſa, hincque temperandum eſt iſſum ſerum nimium acre, aut in purulentam materiam ſtagnando & putreſcendo degener, vomitus purulenti cauſa. Unde magnarum hi flores ſunt virium, quando reſinoſa eorum ſubſtantia per ſpirit. vin. extrahitur ſub ſpecie tincturæ. Iis autem, qui ſpirituoſa vix perferre poſſunt,

possunt, eorum usus magis arridet, quando in aqua macerati & cocti, aut in usum *theæ* substituantur: Gaudent enim hi flores propter cum gummeo resinofum, menstruo æque spirituofo ac lento aqueo; Unde & ipsa cerevisia commodissimum præbet menstruum vehiculumque, quod si per temporis tractum curpandi sunt illam flores, sub decocti forma facile nauseosi. Cujusmodi cerevisia balsamica accessu temporis sæpe potiori pollet facultate resolvendi salia consolidandique vascula & oscula, quæ erosa, quam reliqua, maxime etiam *σχαμα*, diuturnoque usu eas ad vaporum unionem humorumque temperaturam infert vires, quæ ab aliis medicamentis, propter exiguas paucasque doses, expectari non possunt. Sed ne dictatura sine populi videatur suffragio, allego Clariss. Mangett. qui in dysenteria & vomitu purulento vires eis addicit specifics. Novi & ego, quod medicus celebris per hanc cerevisiam medicatam in foemina quadam nobili maxime scorbutica fluxum prohibuerit mensium nimium ac inveteratum, quem nulla alia remedia, sive glutinantia & balsamica, sive styptica, nisi cum symptomatum acerbitate, sufflaminare, minime curare poterant. Decebit & huc meminisse *radicis consolide maj.* cui inest substantia glutinosa maxime notabilis, quæque intra aquam mire turgens, deinde sub forma decocti, aut quando misturam

ingreditur, valde est nauseosa, magis autem accepta, quod si pulverata offertur, ac per vices sub dosi exigua. Infero & huic classi *sanguinis rosti pulverem cum nuc. moschat. rosti. & cinam. part. equal.* muliercularum huc illuc remedium in hoc fluxu communissimum, & equidem conglutinans ac consolidans, sed empyreumaticus odor saporque sunt qualitates multis mulierculis averſæ, sæpe vomitum concitantes. Recte pergo sub glutinantium classe ad *gelatinas*, (verbis Schroëderi) *Galredas*, spissâ ac glutinosa ista per ignis impetum facta concreta, quorum communissima ac officinalia sunt: *Gelatin. corn. cerv. ac ebor.* De his autem nota, elici gelatinas simplices, sed neque gratiosas, neque diuturnas, solius aquæ auxilio, & citra aliud additamentum; Elixari elegantiores, quod si *sacchar. vin. generos. & succ. citr.* admiscuntur pro gratia & viribus augendis. Confici singularissimas, superaddendo *confection. alkerm.* (pro ratione Idiosyncrasie) *vel complet. vel incompl.* Si quidem, præter vim communissimam inviscantem, cum *succo citri* assument coagulandi facultatem, cum *Essent. citr. & conf. alkerm.* virtutem analepticam. Passim leguntur earum præparationes; In specie tamen de iis consuli meretur *Jünck. lexic. chimic. pharmaceut. p. 111.* Possent & *aliæ partes animalium duræ*, in specie *unicorn. mar. & dens hippopot.* in locum *rasuræ C.C. & ebor.* substitui: Quævis enim ejusmodi partes

artes duræ gelatinam participant eandem;
 ed multiplicarentur entia præter necessitatem,
 ulla gelatarum viribus eccellente, nulla spe-
 cifice eminente. Imo & lis de lana videtur ca-
 rina, quod si medici controversantur, utra
 elatarum, eborisne an corn. cerv. magis &
 pecifice præstet? Cordatis certe sagacibusque
 racticis neutra videtur præstantior. Agmen
 emum claudunt *mucilaginoso oleosa*, & hinc pa-
 tæ *emulsiões*, quarum ingredientia sunt: *Sem.*
frig. maj. lactuc. papav. alb. amygdal. ambrosin.
ec. addunt & aliqui *micam panis similaginei* li-
 uorum communissimus est decoct. hord. sub-
 tituunt alii *aqu. plantagin. pap. rh. fol. querc. ma-*
is specificantur per *aqu. cinam. bugloss. cydon.*
qu. cinam. c. v. Edulcorantia sunt: *fulep. rosat.*
 utissimum hæ emulsiões præbent remedi-
 m, & opportune opponuntur falsæ acrimo-
 iæ involvendæ implicandæque; Contra vero,
 nisi satis tenuis sint consistentiæ) interdiciun-
 ur à cruditatum acidarum in primis viis præ-
 ominio: Acidum quippe intemperatum, coa-
 ulando, ægris molestiam, dolorem, vom-
 imque, symptoma in hoc affectu periculosum,
 ducere tum potis esset. Demum & hæc de
 sdem emulsiõibus digna est mentio, quod,
 uatenus cum fero ad cerebrum nervosque flu-
 nt, anodynæ ac hypnoticæ, spirituum impe-
 um refrænando, fiant, de quibus mox plura
 specialiora.

V. Siquidem nunc ad alteram delabor judi-
cationem, qua, *spirituum motum infringendum*
esse, constat, ut, ipsorum elatere sic paulo de-
presso, sanguinis orgasmus non solum sufflami-
netur, sed & ipsæ sanguinis partes, postquam
à spiritibus non adeo ulterius agitatae, magis
consistendo ac sese inutuo amplectendo, spissio-
rem sanguini afferant consistentiam. Ad hanc
classẽ practici primo referunt *aquas vulgo di-*
ctas refrigerantes: *Aq. urtic. centum nod. equiset-*
endiv. portulac. acetos. bursapastor. Quæ omnes
etiam si essent mere aqueæ (parum autem terræ
adstringentis, seu, paucissimæ atomi hamatæ
adscendunt, sub destillatione, nisi vehementis-
sima) virtute tamen pollerent aliqua coercend-
spirituum impetum, sicut aqu. commun. uber-
tim hausta, quin etiam potus theæ nimium a-
queus, & copiosius justo ingurgitatus, somni
primitias (ut *Bohni* verbis utar) formare ad mi-
nimum, moram spirituum elateri nectendo,
valent. In tantum tamen hæ aquæ in nostro
affectu absunt ab omni virtute medicinali, ut
potius pro solis communibus, vix specificis,
aliorum medicamentorum vehiculis inserviant.

VI. Fortius refrigerare vulgo, aut spirituum
motui esse sufflamine fortiori deprædicantur
nitrata quævis: *Nitr. depurat. nitr. antimoniat.*
Quæ autem ejus textura sit somnifera & ano-
dyna (ejusmodi enim virtutis revera est) id e-
quidem scrutinio dignum foret accuratissimo,
tentabo

entabo tamen conjectura, qua potero, sagaci :
Nitrum sc. esse de salium falforum indole, etiam-
 fere totum possit in spiritum acidum destil-
 lando converti, id *syrupus violarum* satis evincit,
 quem admixtum, neque tingit, neque turbat.
 Constare ipsum tamen & particulis quampluri-
 bus sulphureis, inflammabilitas testatum vult
 in nitro singularis: Subito enim, vehementer,
 et cum splendore ardet, semelque accensum
 extinguere nequit, aut flamma prius non cessat,
 quam consumto ipso nitroso corpore. Cui as-
 pecto non obstat, nitrum non flagrare, nisi à
 corpore sulphureo accensum; Ejus siquidem
 sulphur non est adeo manifestum, aut cuivis
 flammæ obvium, sed, agitatis ac varie raptis
 ejus particulis, demum extraverti videtur. Imo
 vero, cum nulla alia salina aut falsa medicamen-
 ta deprehendantur in se hypnotica, sed sola sive
 sulphurea, sive sub oleosa, quid obstat de ni-
 tro prædicare: Illud ex parte esse sulphureum,
 quod quod virtute agat hypnotica; Et viceversa
 esse hypnoticum, cum constet parte sulphurea.

VII. Sed ea omnia nunc clarius constabunt
 ex ipsorum *opiatorum* vi anodyna, quorum fa-
 cultas in somno ciendo, hinc & componendo
 spirituum, sub hæmorrhagiis, impetu quan-
 tum per experientiam sit manifesta, non æque
 tamen hujus virtutis Ætiologia ingenio nostro
 patet, veluti quæ tenebris & latebris multis
 clusa, multis etiam faceffivit negotium, eo-
 rumque

rumque distraxit animos. Ego vero jam non in varias descendam medicorum sententias, quin potius cum Clariss. *Borrich.* opinor esse in *papav. nostrat. & thebaic.* aut quod ex Asia minori affertur (*opio*) addo & *sem. hyoscyam.* oleum aliquod vaporosum, quibuslibet liquoribus associatu facillimum, & quod inde cum fero possit illico per cerebri anfractus ad nervos traduci, ut fluidum nerveum tenuissimum mobilissimumque, in motu suo tencatur, quamdiu serum unctuosum & oleaginosum, theculas & fasciculos filamentorum nerveorum perluens, lentore suo obstat, quo minus celerrimo motu hi spiritus per nervorum sive filamenta, sive interstitia (cui enim adeo lyncei, hæc discernentes, sunt oculi?) possint ferri.

VIII. Hæc autem opiata sunt: *Ipsum opium crud. extract. op. laud. op. laudan. hysteric. Tinctur. op. pilul. de cynogloss. theriac. coelest. pulv. anodyn. Ludovic. sem. pap. alb.* Refero & ad anodyna potentissima, seu, narcotica, non ad papaveracea: *Sem. hyoscyam.* quod laudatur ab his, culpatur ab illis. Corruscabant olim suis encomiis *pretiosæ confectiones narcotica, antiquorum philonia, requ. Nicol. aut ipsa Athanasia.* Verum sicut ipsa natura delectatur minimis; Ita & medicamenta, quæ sub exigua mole, palato sunt gratissima, eaque eo magis amplectenda, quando iis medicus, uti natura exiguis machinis, magna moliri poterit. Annumero & ratione opii huic classi

affi *Diascord. sylv. & fracaſtor.* De iis tamen ſe-
 uens iudicium practicum, ſed non ſine judi-
 o, ferendum eſſe exiſtimo: *Diascord. sylv.* e-
 quidem plus opii continere *diascordio fracaſt.* in
 hoc tamen adſtringentium uberioſiorem quanti-
 tem compenſare, in hæmorrhagia ſiſtenda,
 opii doſin minorem: In illo quæ adduntur re-
 ſolventia uterina, ſeu, acria aromatica impe-
 ire opii, etiamſi copioſioris vim ſedativam.
 De opiat. hæc adhuc reliqua eſt monela practi-
 ca, quod ea, præſertim *laudan. opiat.* à Clariff.
Becker. equidem deprædicentur ceu remedia
 omnibus fere uteri hæmorrhagiæ indicationi-
 bus adæquata, caute tamen & ſola ſub doſi re-
 tracta ſint abhibenda in ſummo virium languo-
 re; In hæmorrhagia viciffim ex animi nimia
 commotione, maxime ira, largior doſis indi-
 cetur, pro ſpirituum, hinc & ſanguinis, im-
 petu ſedando.

IX. Dantur & alia quæ ſpirituum ferocia domi-
 nantur v. g. terror inopinatus, frigidorum applicatio,
 aut artuum in frigidam aquam immiſſio, ſed ope-
 randi modus eſt alius; Siquidem ab iis omni-
 bus ſpiritus repelli aut fugari, inde vero or-
 taſmum coerceri, ſanguinem coagulari, de-
 num vero ſic fluxum inhiberi, aliquando ex-
 erimur: Ea enim eſt ſpirituum natura, ut ab
 occuſu objecti grati mire exſuſcitentur, &
 contra ab obvio objecto terribili, horrido in-
 iratoque ſumme deprimantur reprimanturque,
 id

id quod ex solo elasticitatis ac tenuitatis mobilitatisque deducimus mechanismo, non ex Ideis, quibus à *marc. marc.* & ejus sequacibus characterizati perhibentur. Quanta igitur est spirituum vis elastica, & quam mira eorum tenuitas, tantam etiam terror subitaneus exserit in ipsos facultatem concutiendi & reprimendi: Auxilium hinc equidem subitum, sed non æque tutum. Eadem spiritus fugandi & sanguinem coagulandi vis statui potest, quando *aqua & acetum frigidi* cum linteis admoventur fronti, mammis, testiculis, cervici. Quas tamen applicationes non esse omni tempore convenientes, quandoque, ob coagulandi nimiam potestatem, periculosissimas partibus præf. glandulosis: Mammis, testiculis, ejusmodi labes eloquuntur practicatorum observationes non paucæ. Operantur & frigida constringendo nerveas tum cutis, tum vasculorum fibras: Quandoquidem *crystall. mineral.* vel *hæmatitis frusta* majora manibus detenta ad hæmorrhagiam quamcunque compescendam possunt aliquam afferre curationis partem, quando ab his frigidis partes cutaneæ sensiles, spasmodice contractæ, interiores æque in consensum rapiunt, ut, post vasa sanguifera, huc illuc inde coarctata, effluxus sanguinis sufflaminetur.

X. Ubi sanguinis acrimonia ad aciditatem inclinat, terrea medicamenta ipsi concentrandæ & constanter absorbendæ erunt appropriata. Quæ
cum

non unius sint texturæ, sed quædam notantur terrea pingua, quædam mere terrea, quædam texturæ alkalino terrea; Hinc de iis etiam veniet notandum, quod ab unione cum acido accedat operandi ratio diversa: Sic enim terrea pingues: *Terr. silesiac. strigon. turcic. bol. arab. alb. & rubr.*: Aut mere terrea: *Off. microcosm. calcinat. corn. cerv. ust.* adstringentem affluunt cum acido absorpto virtutem. Quæ autem alkalino terrea deprehenduntur, veluti sunt *cancr. ppt. conch. ust. mat. perlar. ppt. & ust. ovor. calcinata, cryst. montan. calcinando præparata*, ea ab acido juncto induunt texturam terream, hincque vim diureticam; Unde & hæc posteriora antacida parum proderunt in hæmorrhagiis è dyscrasia aquea oriundis. Coëterum pulvere è *rasur. dent. hippopot. & test. ovor.* significæ ac graviter prædicatur, esse cum in hæmorrhagiis uteri aliarumque partium sistens virium specificarum. Hoc certum est de *t. hippopot.*, quod inter ea, quæ cum acido fervescunt, fere primum teneat, ovorum et testæ calcinatæ ad eandem fere accedant in antacidam.

XI. *Quæ interne adhibentur* pro apertis oscuroroborandis constringendisque, martem utrumque participant, cujusmodi sunt: *Croc. mart. adstr. vitriol. mart. ad albed. calcinat. vitriol. d. Tinct. mart. adstr. Tinct. anthif. Grammann. Annumero & hæmatitem ejus-*

ejusque Tinctur. Sequuntur in adstringentium classe saturnina, præf. facher. saturn. usneam cranii reliquis stypticis internis præstare clarè mangette asserit. De omnibus dicitur, quod hamatis aut uncinatis suis atomis non sola uni-
ant constringantque vasa, sed &, quatenus sanguini interposita, huic firmiorem & magis stabilem inferre valeant consistentiam, motu veloci resistentem. Sed quæstio prius est for-
manda, num intestinorum villi, capillamenta ista albicantia tenuissima satis hient pateantque ejusmodi terreis occurrentibus, ut abhinc in venas lacteas & sanguinem possint transferri. annon omnes atomi stypticæ immaneant primis viis, sibi que ipsæ, peristoma villosum constringendo, non aperiendo, viam præcludant? De martialibus aperitivis salva res est, quia, fœcum nigredinem sub martialium usu continuat ipsa esse martialia, fœcibus interposita, & acido absorpto magis incorporata, palam est. Ecquid igitur nunc dicendum incumbet de martialibus adstringentibus? Hincque de omnibus hisce stypticis hæc, me etiam silente, monela promanat, cauto esse animo, manuque parca fœminis exhibenda teneris, & quarum ventriculus ab inexistentibus cruditatibus amaris, acribus est sensatus, ne virtus adstrictoria sub ipsa hæmorrhagia degeneret in emeticam. Siquidem quæ stypticarum sunt virium, ea & irritandi habent vim, qua ventriculus, ob affi-
duam

nam nauseam, aut cruditatum molestiam, in quo inverso fibrarum motu jam constitutus, facile potest stypticis, ceu stimulis ac calcariis, plane convelli ad vomitum, cane pejus angue vitandum. Tutius stypticum & utrum roborans medicamentum audit *potus vini lici vitriolati*, vulgo *Vint de dint*, quod tantam remedium comprobatissimum effert *Bon-*
in sua medicin. septentrion. consulique ulterius potest de hujus remedii usu ac viribus *la-*
mare del scipione mercurio part. 1. c. 22.

XII. In interiorum horum medicamentorum classibus adaptandis demum & devolvor *officinalia magis composita*, quorum præcipuum est *diascord. fracast.* Pro suis enim ingredientibus magis adstringit & increasat, quam spiritum impetum compescit. Sequitur *pulv. stetic. Guttmann.* cujus vires teste *Juncken.* singulares perhibentur ad omnes & quasvis hæmorrhagias. Accensent aliqui & *species de hyacynth. ph. A. R.*; Ejusdemque sic virtutis foret censenda ipsa *confectio de hyacynth.* quæ è *speciebus* ratur per immistionem *syrupi è succ. limon.*

XIII. Liceat autem in *hisce speciebus* tanquam ridenter examinare *gemmarum*: (ipsas enim ingrediuntur) vires, sintne alicujus in hæmorrhagiarum curatione facultatis, & in quantum viribus *speciebus* excellant *crystallum montanam*? Medio tamen iissimus hic ibo, neque nimiis encomiis, neque nimiis vituperiis. Maneat gemmis aliqua,

sed nondum solide determinata virtus specifica, in *hyacintho* autem, ratione cardialgiæ ac præcordiorum anxietatis abigendæ, magis manifesta. Pereat nimia in ipsas gestatas, aut de collo suspensas superstitio, cujus si non parens, certe præco fuit *Albert. M.* Rejicio & ipsarum vim in reficiendis viribus, quam emittere perhibent per peculiarem *Ætherem*, verba sane inania. Hoc certius est, *omnes lapides, quæ pretiosos, quæ minus pretiosos*, etiam si in pollinem redactos, virtutis esse antacidæ nullius, multo nobilioris vero *crystallum montanum*, sed post præparationem, quæ calcinando instituitur. Moneo & ratione *croc. ac myrrh.* (quæ has species itidem ingrediuntur) ea in fluxu nimio prohiberi. Paucis igitur ut me huc expediam verbis: *Virtus harum specierum in ejusmodi affectu non adequatur pretium.* Neque & porro dissimulandum erit. ipsas species *diarrhod. abbat. æque à Clariss. Mangett. in notis ad prax. Barbett.* præscriptas mihi videri farraginem, quæ tuto & facile carere possimus: Quod si enim vulgo sic dicta cordialia in virium languore indicantur, cujus in medelam *lign. Al. caryoph. arom. croc. cinam. cardan. min.* addita esse apparet, ea sub cruda pulveratione, & exigua ad adstringentium cumulum mole parum proderunt; Sin autem solus sanguinis fluxus est compescendus, frustra & in damnum ea (quæ modo innui) adduntur. Et quem, quæso, in finem iisdem speciebus immi-

miscetur *Rhabarb. elect. scr. j.*? Et quid hoc
 utillum ad integram molem? Sed videtur ea-
 n inventor tanquam per caliginem respexisse
 rhabarbari vim, quæ in hæmorrhagiis tum
 medicamentosa, cum harum vitium est pe-
 dyscrasiam nimis ferofam, in quam emen-
 ndam *Clar. Barbett.* hoc præ reliquis svadet
Barb. Possunt & hoc sub consideratione cætera
am, sed blanda, neutiquam cum *Sennerto* for-
 ra, *purgantia remediis hæmorrhagia uteri apponi;*
 quibus tamen hic tanquam in parenthesi.

XIV. Demum & in decompositorum classe
 enseo *spec. diarmat. spec. Diaplantagin. à Myn-*
to adeo, more solito decantatas. Pauca ta-
 n medicum nobilitare medicamenta cum
 Elmout. autumo; Multa, in materiæ medi-
 copiam ostentandam magis accumulata,
 am, pro viribus augendis, sæpe concinnata,
 mum in inquirendis simplicium viribus di-
 there, prudentiores mecum fatebuntur me-
 i.

C A P. III.

De

Curatione Symptomatum.

I.

Ymptomatum maxime urgens est *virium*
languor, hæmorrhagiam largam necessario
 insequens; Quandoquidem vires non pos-
 sunt,

sunt, quin, spiritibus cum sanguine effuso deperditis, deficient, quarum in restorationem medicamenta sunt adhibenda substantiæ spirituum simillimæ, verbo, *analeptica*. Prima horum classis comprehendit *spiritus ardent* per destillationem paratos, aut per fermentationem elicitos; Partes illas subtiles igneas, olea æthereæ, ignea vi fermentativi motus in phlegmate proprio, seu essentiali (sunt verba *Kegleri*) resoluta. E qua textura paulo descripta ipsa penetrandi & quaquaversum, in modum fulguris perrumpendi vis satis manifeste apparet, præ quod videamus, posse animo linquentes à *spiritu vin. alkoolisat.* illico resuscitari, suasque recipere vires. Sicut autem hi spiritus aut per fermentationem parantur (proprie quidem loquendo omnis spirituum ardentium genesis est fermentatio) aut per infusionem; Ita hic jure meritoque cadit in quæstionem, *utrum differentia sit specifica inter spiritus fermentatos, & qualis? Quædemum classis horum spirituum vi analeptica præstet.* De spiritibus, per fermentationem *ναπεξοχνη* pronatis, dico: Omnes & quoscunque, mediante rectificatione, ad eundem subtilitatis gradum evectos eandem habere penetrandi vim & paucas sui concreti vires, nisi plantæ sint maxime aromaticæ; Et quum spiritus sive *ερωσι* sive *melissa* parati naturæ sint ejusdem, cujus *spiritus vin. aut frumentaceus*, hinc soli hi, cæteris sepositis, possent retineri inter spiritus fermentatos.

entatos. Sequor autem in hoc versatiss. *Con-*
g. informationem, quam in *Hermet. Medicin.*
 edit: Spiritus vicissim ardentess, qui ex spiritu
ri, vegetabilibus affuso parantur destillando, æ-
 e penetrant non solum, sed & viribus sui
 getabilis imprægnati specificam nanciscun-
 naturam; Hinc vis unita fortior, & spiri-
 compositi, vulgo *aqua vite*, habent sum-
 um partium tenuitatem & facultate pollent
 met ubivis insinuandi; Habent & *spiritus sim-*
iores destillati: Rosar. meliss. suas vires. Acce-
 nt ad hanc classẽ *temperatiora* quoque seu
spirituosa simpl. ac composit. v. g. Aqu. cinam.
u. aqu. cinamom. cordial. seu borraginat. angustan.
e. fl. cordial. ph. nor. aqu. confort. usitar. angustan.
norimb. aqu. naph. meliss. borrag. bugloss. c. v.
them. vit. mulier. & hyster. Zuvelff. & dispensat.
andenb. aqu. C. C. citrat. Valdschm. Altera
 ffis, quæ continet *ambram & moschum* horum
 æcturas, *Essent. reg. conf. alkerm. compl. &c.*,
 peculiarem delicatioris sexus in hæc Idio-
 crasiam, ad nostra analeptica non pertinet.
 nformius reficiunt vina sed quæ æque tem-
 rata ac generosa, eorumque præcipuum hoc
 casu est *frontignac*, sæpe efficacius juxta ac
 ius reficiens, ac per corporis universum pe-
 trans, quam cuncta spirituoosa, quæ citius à
 rtibus humoralibus recedunt; Sed genuinum
 verum præsupponitur ejusmodi vinum, non
 ulteratum aut corruptum.

II. In hisce, aut blandis, analepticiis saepe optima salus, horumque usu ægrotanti aliquando magis consulemus, quam stypticis omnibus, aut nitratis medicamentis, palato ingratis ventriculoque molestis. Quod si igitur, quæ temperata, naturæ sunt convenientissima, analeptica certe erunt in hac cura symptomatica. De spiritibus tamen ardentibus inculcanda est illa aurea monela: *No quid nimis*: Veluti in quibus animadvertenda est substantia acris singularis, cerebralibus glandulis ac tubulis illico quod si vel leviter excedat, molesta. Largiori manu exhiberi possunt aqua spirituose simpl., paulo minor autem dosis requiritur in magis compositis & aromaticis.

III. In genere omnia hæc analeptica spiritiosa tute & jucunde temperantur per aquas simpl. temperatas. Aqu. è typh. cerv. simpl. & citrat. borrag. bugloss. rosar. &c. harumque blandissima est aqu. perlary. Possunt & addi blanda terrea. Conf. alk. inc. magis additur in gravioribus, quam virtutem analepticam. Eadem analeptica commode etiam associantur & mulsiõibus præf. amygdalatis, ut uno medicamento viribus ac causæ morbificæ provideamus.

IV. Coralliorum sulphur solare (novum analepticum) sicut adhuc est sub dubitationis alea; Ita & vires cordiales ac analepticiæ, è solo hoc solari sulphure derivatæ, à prudentioribus medicis magis desiderantur, quam deprædicantur. Ipsorum igitur tincturæ si quam edunt in virium refo-

focillatione virtutem, ea *menstruis* seu *liquo-*
ris spirituosus, sub tincturarum confectione ad-
 tis, erit in acceptis referenda, cujusmodi
 æpr. sunt: *Spir. cord. cerv. spirit. vin. simpl. &*
aromaticis, aut antiscorbuticis abstractus, addo
succ. citr. quo corallia aliquando prius sol-
 untur. Menstruum universale, hinc etiam
 sulphuri corall. Solari, si quod inest, extra-
 endo adæquatum albo corvo est rarius; Sic-
 & inter arcana fervantur menstrua particu-
 laria, quæ corallia non corrodunt, sed in mol-
 liem tractabilem redigunt.

V. Quæ vires cum chylo ac sanguine resar-
 unt quævis sunt alimenta euchyma, conco-
 cu facillima, hinc ad regimen diæteticum,
 iam si cum analepticis sæpe sumantur, per-
 nentia. De clysmatibus nutrientibus ne ver-
 bum quidem proferam.

VI. Reliquum est pro sanguine & viribus
 pente restituendis auxilium autoritate trans-
 action. anglic. & ex mente Lower. ac Langii
 præsentissimum, transfusio nempe sanguinis ex
 animali sano in ægrotantem ex hæmorrhagia
 teri sanguine exhaustam. Opus teste eodem
 Langio in erudita sua disputat. de hæmorrhag.
 canibus non semel, & prospero cum suc-
 cessu adornatum. Quod idcirco remedium,
 iam si atrox videatur, annon sit periculosissi-
 mo symptomate, virium languore, cæteris ta-
 men paribus, dignum, nihil obstare video,

quo minus credam pergīt idem autor: Extremis enim morbis extrema sunt adhibenda remedia.

VIII. Alterum hæmorrhagiæ ejusmodi symptoma non æque, ac prius, periculofum, fed maxime moleftum, fere, quamdiu fanguis profluit, ineluctabile eſt fitis enormis, animo provido obſervanda, ne nimis aqueis, fanguinem diluentibus, malum, quod avertendum, arceſſamus, aut cereviſiæ ingurgitata mole fanguinem exagitemus, ſic fortius profluentem. Tutiffime tamen eam exſtinguemus emulſionibus amygdalatis, ſed tenuibus, ac per rotul. man. chr. ſacchar. perlat. aqu. perlar. aut fyr. violar. additamentum palato acceptis. Idem in auxilium vocantur julepi parati ex aqu. deſt. inſipid. ror. majal. ſemperviv. portulac. borrag. addi poſſunt fyr. rib. berber. acetof. citr. de agreſt. blandaque aciditas magis conciliatur per tinctur. fl. bellid. pap. rh. roſar. aut clyſſ. mineral. nec non alios ſpiritus acidos mineral. præſ. per ſpir. ſulphur. per campan. gelatinæ corn. cerv. ac ebor. etiam ſunt pro ſiti fallenda ac faucibus humectandis egregiæ, eæque præſertim ſunt illecebræ convenientiſſimæ, quæ à ſaccharo habent blandientem dulcedinem, à vino generoſo, ſucco citr. gratioſum ſaporem, & vim blandam detergendi, demum vero ab Eſſent. citr. ſacchar. aut conf. alk. incompl. aliquam vim analepticam, hincque mihi & ægrotantium palato

alato arrident gelatinæ quas solertissimus Jun-
ken. describit in suo Lexic. chimic. pharma-
eut. & quarum non ita pridem est mentio facta.

C A P. IV.

De

Stypticis Externis.

I.

PRæsidia seu remedia externa ratione suæ
structuræ præf. ad duplicem possunt re-
ferri classẽ: Veluti enim vasa laxa &
apta sunt medicamentis hamatis constringen-
tia, erosa autem requirunt præter adstringentia,
& balsamica, seu glutinosa consolidantia, quod-
vis pro exigentia rei; Ita & horum topicorum
uelibet erunt ad suam classẽ nunc aptanda.

II. Exordior ab adstringentium numero fe-
re innumero, quorum propemodum sexcenta
norus empyricorum rationaliumque medico-
rum summis laudibus deprædicat. Nos autem
eligemus ex his præcipua. In Regn. veget.
ninent. Rad. tormentill. bistort. plantag.
Herb. sanguisorb. burs. pastor. salv. min. mille-
l. alchymill. fl. rosar. r. balauft. cort. rad. acac.
ranat. gall. turcic. succ. hypocist. addo & mu-
rum cran. human. (specialiori nomine usneam)
regularum, arborum: Nulla enim interest vi-
um adstringendi differentia, nulla eminet
ærogativa. In regn. mineral. commendantur

H 5

nitrum,

nirum, præsertim vero *Alum. crud. & ust.* Pro-
liquoribus, quibus incoquendæ hæ species, in-
serviunt: *vin. rubell. aqu. exstinct. fabror.* ipsum
etiam *acetum*: Sic enim *solum vinum rubellum* aut
acetum tepesacta applicant cum spongia. Fo-
mentationes tamen evadunt eò magis constri-
ngentes, quod si *aliqua specierum memoratarum*
coquuntur *in vino rubello, aceto aut aqu. exstinct.*
fabror. Præ cæteris sic notari meretur *decoct.*
menth. crisp. quod sine constrictione vasorum
sanguinem coagulare dicitur à Simon. Paul. in
quadripart. botan.

III. Inter *styptica externa* composita com-
mendatur & *ungu. Comitiss. vel alia ad abortum in*
dispensatoriis adaptata. De illis omnibus tamen
scias, vix ullius esse posse virtutis adstrictoriæ,
etiam si cum *ol. mastich. myrtill. sachar. saturn. &*
camphor. specificentur in imitandum modum,
quem Doctiss. *Mangett. in not. ad prax. Barbett.*
cap. de flux. nim. cum *ungu. comitiss.* instituit.
Rationes denegandi hanc virtutem stypticam
sunt, quod atomi adstringentes teneantur un-
ctuosis pinguibusque implicitæ, quæ posteriora
(pinguia) poros obliniendo, insimul impediunt,
quo minus priora (styptica) penetrare valeant.
Quid? Quod ipsi fetus ventri cum linteis im-
positi per poros integumentorum communi-
um, musculorum abdominis ac densi peritonæi
transire non valeant, quin hamatæ potius ato-
mi, poros constringendo, intimius semet in-
sinuandi

inuandi viam mox præcludant, idemque iudicium mihi videtur competere cataplasmati styptico, quod Excell. *Ettmuller.* equidem audibus effert; Medicamentis enim externis sæpe ex præjudicio tribuuntur vires, solis internis potius debitæ.

IV. Penetrantius agunt ipsa *balnea*, aut *femicupia*, solo in casu extremæ necessitatis, & viribus ita ferentibus, svadenda, quæve constant præparantur vel ex solo *alumine* in aqua, sub coctione, soluto. Summe etiam laudat *Mynsicht. in suo armamentar. med. chym.* aliud balneum stypticum, quod videri potest. Intimius, inquam, hæc semicupia in venereum antrum, sub ipso infessu, se insinuare, adeoque suas vasa constringendi vires liberius exferere valent; Si quidem nulla styptica externa agere queunt, nisi ipsis vasis immediate contactis, quem in finem cum spongia aliqua, in modum pessarii compressa & formata, uteri vaginæ induntur eadem decocta constringentia. Ventri qui ipsa applicant, isthuc ducuntur ex sua hypothese, qua asserunt, vasa, non vaginæ, sed uteri, vel utraque, in ejusmodi hæmorrhagiis esse dilacerata. Quod si qui vero lumbari regioni eadem admovent, ii nesciunt vasorum hypogastricorum exortum, multo quippe inferiorem.

V. Pessaria hinc, ut in viam redeam, seu, pessi sunt adæquata remedia, inter quos notatu dignus est *pessus styptic.* *Myns.* Formantur & fortidiores,

didiores, paucissimis foeminis accepti, è *stercor. asinin.* aut *suill.* cum *pulv. rad. bistort. consolid. maj.* aut *pulv. stegnot. Guilm.* Manifestis quippe exhalationibus acido austeris stercora hæc esse imbuta præsertim testatur Excell. *VVedel.* Spongiam tamen, rite formatam, & successive, ob texturam mollem intumescentem, vasa coëxtendendo comprimentem, præfero.

VI. Inter *balsamica consolidantia* (alteram externorum stypticorum classẽ) præcipua habentur *masliche ac olibanum*, corpora gummeo resinosa in aqua solubilia, hinc apta decoctorum fomentantium ingredientia. Admifcent & *terrea pingua*, præsertim *bol. alb. & rubr. Amuleta v. g. bufo exsicc. vel musc. arbor.* sub axillis gestati, aut usnea cran. human. manibus ad incalescentiam usque prehensa, ut reliquarum taceam ineptiarum, in se certe sunt inefficacissima, vix aliquam opem ex phantastica impressione excitantia. Quas autem æthereas amuletorum defensores jactant particulas per poros transmissas, ceu archæi sedativas, mera sunt verba, prætereaque nihil. Sed hæc de armis ac præfidiis in uteri hæmorrhagia quavis tum internis, tum externis generalioribus. Animum plura sciendi cupidum remitto ad *VVedel. amœnit. mat. med. Kožack. tractat. de hæmorrh. Timeum à Guldenkl. Hildan. Grüling. Schenck. Roderic. à Castro de morb. mulier.* Transeat & regimen diætetikum in genere consideratum, ne ulteriori genera-

generaliorum cumulo nauseam in legentis animo excitemus.

C A P. V.

De

Curatione Specialiori.

I.

PRogredior ad uteri hæmorrhagiæ in nostra ægra therapiam, quam specialiter jam in morbi historia traditam, paucis saltem & specialissimis excolam, & tanquam perficiam.

II. Inter præsidia chirurgica (ut pauca generalioribus de fonte chirurgico addam) *Venæsectio* hac in ægra neque indicabatur à causa morbifica, neque, propter summam virium debilitatem & lipothymias, inde pronatas, admitti potuisset: Non enim indicabatur à sanguine acri resoluto, hujus hæmorrhagiæ causa morbifica, contra indicabantque vires languentes & animi deliquia. Siquidem *Venæsectio* hanc non convenit, ubi vires revera deficiunt; jubetur autem, quando hæc à sanguine, per suam molem vasa nimium premente, aut per lentorem vasa obstruente, opprimuntur. De scarificatione ne cogitandum quidem erat. Ligari utique facile poterant, nullatenus in aquam frigidam immitti, ejusdemque frigidæ aquæ aut ceti ad mammas applicatio fuisset molestissima. Vix hæmatitis frigidi frustra manibus, pro-

propter frequentem lipothymiam, tenere valebat ægra.

III. *E fonte pharmaceutico sola ea conveniebant præcipue, quæ, excitando & confortando, prospiciebant viribus languentibus ac lipothymia, symptomati terrifico, sæpe periculoso; Proderant & quæ temperabant ac incrassabant, verbo: Analeptica sic dicta indicabantur, quibus terrea & blande incrassantia jungebantur cum blande acidis. Hincque sequentem paravi misturam: Rec. aqu. borrag. plantag. a. unc. ij. spir. rosar. drachm. j. matr. perlar. ppt. corn. cerv. s. ign. præp. a. scr. j. conf. alk. inc. drachm. j. syr. acetos. citr. q. s. pro grata aciditate M. dosis ad duo cochlearia, usus quavis hora aut bihorio. Huic brevi exhaustæ (mixture) fitis enim quam maxime urgere incipiebat, succedebat sequens: Rec. aqu. nymph. lactuc. a. unc. ij. cinam. s. v. drachm. ij. diasc. fr. scr. ij. corall. r. ppt. scr. j. syr. pap. alb. drachm. ij. M. Usus fuit idem, qui prior. In qua mistura abstinui ab acidi additamento, propter terrea styptica & pingua, (diasc. Electuar. ingredientia,) quæ cum acido juncta saporem facultatemque assumunt magis constringentem, hinc vires aliquando emeticas. Ægra autem pulverem è sangu. tost. nuc. mosch. tost. & cinam. aa. bis jamjam vomendo rejecerat; Hincque & ipsius lingua, adeo exquisite gustans tragacantham respuebat in jusculo aliquo solutam. Convenientissimæ & jucundissimæ erant emulsiones amygdalata, quarum pri-*

in incrassandum sanguinem sub consistentia
 uulo spissa miscebatur sequ. in modum *Rec. a-*
vgd. ambrosin. exc. unc. j. sem. pap. alb. drachm.
m. aqu. plantag. unc. vj. rosar. unc. j. F. l. a. emul-
. Colatura adde aqu. cinam. c. v. drachm. ij. C. C.
il. ppt. drachm. sem. conf. alk. inc. drachm. j. rotul.
an. chr. q. s. pro aliqua dulcedine, usus & dosis pro
bitu. Reliquæ emulsiones, fluxu parum ces-
 sante, parabantur magis in sitim exstinguen-
 um è decoct. *hord. amygd. d. exc. gratiosusque sa-*
or conciliabatur per aqu. cinam. c. v. & sacchar.
rlat. additamentum.

IV. Inter præparationem ac miscelam ho-
 um medicamentorum regulæ practicæ mihi
 nascebantur sequentes 1. *Seligenda esse preparata*
æ crudis pulveratis, quod istorum textura sit
 collior, hinc magis apta absumendo humido,
 sorbendoque sali acri 2. *Corn. cerv. phil. ppt.*
tecellere hic reliqua usita propter gelatinam, in
 qua facile solubilem, qua, præter terream par-
 m, constat. 3. *Spirituosa analeptica sub orgasmo*
ute esse & parce addenda, hinc misturis vel pauca
ldi spirituosa, vel aqu. cinam. s. v. affundi de-
ere: Emulsiones vero largiorem eorum admittere
sin, quia spirituosa, mucilaginosi & subo-
osis implicita, lentius agunt.

V. Externa analeptica ægræ applicata è
 orbi historia patent, præ reliquis tamen de-
 ctabatur odore epithematis ex *aqu. carfuncul.*
regis. Hungar. quibus spir. nitr. dulc. gt. aliquot
 instil-

instillabantur : Acida enim spirituosæ optime
recreare vinum generosum edocet. Qua verò
sub ingredientium proportionem sacculus fuerit
pro styptico externo præscriptus, id addere o-
peræ pretium non est. Liceat tantum mentio-
nem facere, quod species fuerint in *aqu. ex-*
stinct. fabror. coctæ, & colatus liquor stypticus
cum spongia omnium optime genitalium antro-
demum inditus.

VI. Fluxu parum cessante solis curabatur a-
limentis euchymis, concoctu facilibus, & sua
gelatinosa oleosæque substantia sanguinem tum
augmentibus, tum etiam ipsius salia involventi-
bus: Medicamenta enim multa ibi porrigere
velle, ubi sanguis & vires exhausti alimonia
volunt refarciri, perversa res esset ac fuisset,
præsertim quod tenerrimum ægræ corpus, &
sanguis ad turgescientiam illico dispositus pauca
ac lenta requirerent remedia.

C A P. VI.

De

Regimine Diætetico.

I.

Regimen diæteticum in hac ægra erat
quam maxime & ita observandum, ut
rerum non naturalium quævis solertis-
simo fuerit perquirenda scrutinio.

II. Exordior ab *aeris*, *fluidi nostri catholici*,
doctrina,

doctrina, ut, qui caloris frigorisve, aut gravitatis & levitatis gradus intensiores vel remissiores, quales humiditatis aut siccitatis temperies imperiesque in aere atmosphærico ægram juerint læserintque, eo quo poterit, ratiocinio hic explanemus: *Ægra* enim nostræ corpus aliquandiu, præsertim autem sub hæmorrhagia, vera fuit aëro metrum; Siquidem ipsam fuisse thermometrum, frigoris ac caloris gradus excedentes, sicut ad amussim, distinguens, inde mox apparet, quod calorem stragulæ, lanugine volucris arcticæ, Syderdhon / repletæ, minime perferre potuerit, quin humores jam turgescerent vehementiorem abhinc insurrexerint in organum, per præcordiorum anxietates valde motum. Erat tamen & frigoris quam maxime impatiens, ac ab atomis aereis ac humidis, sicut per lineam rectam ad corpus impetuosè identibus, flante præf. vel Euro vel aquilone, ideo, & ad instar aranæ, tota mox contremiscebat. Quam frigoris extremam intolerantiam, & in alia apprehendi muliere (liceat exemplum aliquod descendere) largissime hæc quovis mense menstruata, tum vero hypochondriaco hysterica, quæ de frigoris querebat ad ossium usque meditullium penetrandi vi, sicut janua parum impetuosè aperiebatur, semel atque simul, aut ex aere frigido adventantes mox accedebant ad lectum: Quæ enim apprehendi vis sit in atomis his aereis per lineam re-

Etiam ac cum impetu aliquo latis, qualis stringendi aut torquendi facultas, quod si cum aëre acres & rigidæ particulæ allidunt ad fibrillas cutis nerveas, ob integumentorum tenuitatem, fere nudas & aeris injuriis expositas, id è foemellis ejusmodi patet liquido, magisque ex ipsa tum frigoris natura, tum fibrillarum nervearum structura claret. *Ægra nostra est hygrometrum, machina humiditatis & siccitatis temperies intemperiesque in aere atmospherico accurate dimetiens,* quando ab exhalationibus humidis lodicum, ad fornacem magis exsiccandarum, molestissima & frequentissima afficiebatur præcordiorum anxietate. Quæritur hinc necessario, *quare humiditas aëris adeo afficiat, magis tamen, si frigida sit, minus, quæ calida?* Et respondetur, quod non solum, pulmonales vesiculas premendo, motum sanguinis sufflaminet, sed & revera suum lentorem aqueum pulmonum interioribus, hincque sanguini, communicet; Sanguinis autem per pulmonalia vasa circuitus facile potest inhiberi α. quod intra mollem ac vesiculofam texturam vel nulla exerceatur in vasa, ad transitum humorum promovendum, renitendi vis β. quoniam vena pulmonalis ejusdem, cujus arteria, ubique est amplitudinis contra indolem ac structuram reliquarum venarum, suis arteriis multo majorum. Quæritur ulterius, *annon & aer humidus ambiens per poros cutis penetret in humoralem massam?* Et resp. remoras ipsius ac sufflamina

amina videri valvulas, quæ ad pororum cuneorum introitum juxta curiosiss. *Malpigh.* sunt positæ. Certe aeri & aquæ non eosdem patere poros, id vesica fuilla inflata testari potest, quam aquæ immissam hæc (aqua) lente pervadit, nunquam aer, etiamsi humidissimus. Multo salubrior erat aer calidus & ficcus, quia humiditatibus absorbendis aptus ac potens. Quæ enim humidi deprædatoria facultas, seu, humidissimo suo motu aqueos occurrentes vapores secum rapiens, sit in ejusmodi aëre, id præter experientiam, ipsa ejus structura edocet, ut pote in qua delineanda hamatæ conjiciuntur feris partes ab aqueis, alias adhærentibus, libertæ, & tanquam magis acutæ. Quo ex fundamento aeris temperies ficca omnibus conduct, quorum intemperies est humida, & cataractis obnoxia. *Ægra erat & Barometrum, aëris incumbens pondus ac pressuram, aut raritatem exquisitissima balance non solum trutinans, sed & imminentium tempestatum augur & vates accurata.* Meritur hinc non abs re, quæ sint causæ, propter quas non solarum molestiarum, è quibus tempestatum presagium, sed & cæterarum quarumcunque tam actus sit sensus? Et resp. eas posse ad triplicem ferri classẽ. Prima erit quærenda α. in tulleis tenerrimis sanguinem ac serum transmittentibus, qui, ab aeris incumbens gravitate gustati, hinc humorum paulo remorantium molestiam prementem tam intus, quam foris

sustinent, hancque eo majorem, quod si aer frigoriferis aut aliis rigidis est onustus particulis constringentibus. Eademque vasa ac tubuli possunt premi ab aere æstuante, quando humores commoti sunt in turgescentiam. β. In fibris nerveis facile contremiscentibus, partim quia teneræ, partim quatenus succis acribus tenuibus facile mobilibus repletæ; De quibus mox. Altera enim causarum classis deducenda est ab humoribus, qui nimium serosi tenues & acres facile possunt commoveri, hincque vel rarefcere ab aere calido, vel premi ab aere frigido, eo quod reliquæ sanguinis partes tum mox sequantur motum aquæ; præf. vero salium copia in scorbuticorum sanguine agitata per calorem, pressa per frigus dolorem imprimit varium, nunc capiti nunc præcordiis molestum. Hucque ad humorum turgescentiam refero, *quare à nimia quantitate aqu. carfuncul. ab extra admota præcordiorum molestia & anxietas fuerint exorta, ab ipsius autem modico levaminis sensus.* Tertia hujus exquisitissimi sensus ratio derivari potest ab anima rationali, quæ aut ob assiduas in corpore molestias fere tunc nunquam est ἀπαθής, sed semper cum mœrore intenta in omnia, quæ in corpore geruntur, aut propter mollem, delicatam indulgentissimamque educationem impressiones quasvis, vel leviter saltem afficientes, moleste mox & ægre fert.

III. Cibi erant enchymi, juscula confortantia
avenacea;

avenacea, hordeacea, pedum vitulinorum galrede,
 entriculoque paulo roborato, *carnes pullorum*
Te salubriores censebantur *elixis*; Quandoqui-
 em carnes assæ per ignem ad concoctionem in
 entriculo faciliorem disponuntur, & in sub-
 lectis serosis magis conveniunt tono ventriculi
 humido & laxo, contra vero *elixæ*. Interpo-
 nebantur quandoque *amygdalata*, nunc sub for-
 ma *macaronarum* aut *piniocardarum* (liceat hisce
 barbaris verbis, propter aliorum inopiam, uti)
 nunc sub specie pultis aut alius confectionis;
 abita attamen ratione alvi, ne, per se segnis,
 obstrueretur ulterius. Delectabatur *pinis, pi-*
nceis & ficibus. Arridebant & *pultes ex semin.*
ann. gramin. oryæ. aut amyl. sed in *lacticiniorum*
 in altero oculo respicienda erat incrassantium
 virtus, altera acidarum cruditatum in primis
 is reliquæ, ne acidum hoc, irritando & co-
 gulando infensissimum, lacticiniorum acces-
 sione, recuperaret principatum. *Cibi crudi ac*
stepsi erant omni cura vitandi; Erat & dehor-
 ndus usus *cerevisiarum uberius justo lupularum,*
et spirituosorum acrium, nocebant & aquea te-
 ria; Inter quæ tamen aquea potulenta bene
 habebat a potu *Theæ cum lacte*, cui aliquot sal-
 e folia erant incocta: Lactis quippe coagulum
 theæ vis diluendi attenuandique nimia, hæc
 per alterius lentorem, corripiebantur, mutuo
 complexu sic abeuntes in contexturam blandam,
 nutrientem, ac, per salviam, anticatarrhalem.

In motu ac quiete, somno vigiliisque observandis quieti erat somnoque præsertim indulgendum.

IV. Præ omnibus vero rebus non naturalibus animus providus, summumque moderamen *in animi pathematibus* adhibere decebat: *Agræ enim nostræ animus erat valde, & subito varius ac mutabilis*: Nunc magnus & elatus, nunc angustus & depressus, mox in iram præceps, mox terrore perculsus, semper extremo aliquo peccans. Quomodo autem *in nimia animi commotione* spiritus exagitati per corporis universum impetuose commoveantur, sanguis rapiatur in ebullitionem, (æstus & hæmorrhagiæ frequentem causam,) vasa inflentur, fibrillæ nervæ varie concutiantur, id tristis & frequens confirmat experientia. Qua de re omni erat solertia detinenda ab *iræ excandescencia, gaudio nimio, voluptatis amorisque intemperie*. Cavere & eodem modo sibi debebat ab *animi patematibus*, quæ, animum percellendo, spirituum elaterem *nimis comprimunt* & tanquam figunt, humorum motum sufflaminant eorumque texturam ac fluiditatem nativam tollunt, cujusmodi sunt: *Terror præf. inopinatus, tristitia, invidia, odium*; Arcebatur & à *mœrore, sollicitudine, curis*, non artuum solummodo, sed & totius corporis depopulatoribus. Exhortanda veniebat ad *animum tranquillum, laxum & à curis, domesticis*, quoad poterat, *solutum*. quo sicut spiritus in assiduo, sed moderato, non impetuoso, servan-

ur elatere, totaque machina inde melius valet
b sanguinem æque liberius circumpulsum
Hygiææ basis ac fundamentum.) Ita & ani-
mus in varia pathemata impetuose ac subito in-
urgens corpori maximas infert noxas, sæpe
ræter opinionem lethales.

V. *Sub excretorum ac retentorum classe* alvus
rat aperta servanda *per passulas, ficus, pruna, po-
na etf. cocta*, ne fœcibus retentis, aut eccopro-
cis adhibitis, novi stimuli accederent utero
ujusque vaginæ, propter tunicarum vicinita-
em, nervorumque commercium. Urinæ ex-
retio promovebatur per cerevisiam modice
enuem, lupulataque, ac per theæ cum lacte
t salvia commiscelam, quippe qui potus no-
batur blande, ac conformiter diureticus. Ra-
one sanguinis menstrui hic annoto, *quod, post
datam & curatam hemorrhagiam, fluxus mensium
ocurrerit ordinario tempore & larga sub quantitate,
sam valde debilitans denuo.* Manifesta nota,
uam acris ac facile turgescens fuerit sanguis,
ualia tenera oscula vasorum vaginæ uteri, nun-
uam ad firmam unionem redeuntia, tum pro-
ter tenuem structuram, tum & propter hu-
morum perluentium acrimoniam nimiam, mi-
ime consolidantem. Veneris svadebatur, o-
nibus in pristinum restitutis, exercitium mo-
eratum.

C A P. VII.

De

Hæmorrhagiæ hujus confectariis.

I.

Post tradita nunc explanataque hæmorrhagiæ hujus remedia quævis, illa mihi videtur reliqua, hinc sagaci animo indaganda, questio: Cur agra Tincturam mart. aperit. melius perferre potuerit, quam pulverem absorbentem è croc. mart. aperit. specif. antif. strobilb. & lapid. cancr. ppt. compositum, cujus quippe ab usu semper magis premebatur ventriculus; agraque erat initio parum anxia? Et resp. omnes ejusmodi tincturas per solam suam agere substantiam vitriolicam, hacque visciditates incidere, attenuare, quandoque evacuare, non acidum absorbere: Ipsarum enim flocculi sunt nimium molles, acido occurrenti mox cedentes; Sicuti & per experientiam constat, quod ejusmodi tincturæ nec acidum affusum temperent, nec cum eo effervescent. Cum autem incidendi vires sint lentæ, hinc etiam blande afficiunt, non moleste agunt. Contra vero terrea martialia, & alkalino terrea cum acido morbofo primarum viarum impetuose confligunt, & effervescent (martialia præcipue cum strepitu semper agunt sub commistione cum spiritu acido) à qua lucta & particularum collisione expansio progignitur ventriculo

culo molesta, gravior mane, levior vesperi,
 propter acidum mane in ventriculo vacuo ma-
 s liberum, post coenam seu vesperi ab ali-
 entis assumtis magis involutum occultum-
 e. Ventriculum autem premendi causa in
 ulvere absorbente est penes martialia, quæ,
 atenus ventriculi plicis incumbunt firmiter,
 ole sua facile gravant tunicas ventriculi te-
 eras. Sed exprobrari mihi huc posset ali-
 od verborum dissidium divortiumque; *Si-*
idem in agra sanguis non ita pridem dicebatur in
a crasi, adeoque ab acrimonia salsa resolutus, jam
ro & innuitur cruditates adhuc nidulari in primis
is adeo acidas, ut cum terreis congregiantur. Ver-
 i sibi contraria aut dissona visa, propterea
 od dyscrasia sanguinis sequatur cruditatum
 tia, sitque inter primarum viarum ac san-
 guinis cruditates arctissima alias convenientia:
 hæc tamen facile possunt conciliari, quod si
 onsideramus 1. non omnem primarum via-
 um, præsertim ventriculi, cruditatem aci-
 um, utpote notabiliter abundantem, potuisse
 amaricantibus inverti, sed plurimam par-
 em remansisse intemperatam 2. sanguinis a-
 rimoniam non penitus, & ubivis ex æquo
 llam concipi debere; Hinc & 3. nos sangui-
 em equidem resolutum, sed & ita nobis pro-
 onimus, cujus aliqua portio huc illuc in va-
 ulis ob acidum nondum satis inversum, hæ-
 rit & ob quam remoram sanguis fluidior va-

scula aperta eo impetuosius affluerit.

II. *Demum vero, postquam caussarium corpus semestre per spatium circumtulera, pulverem summi nomine emeticum, sed virium in agra emetico catharticarum, unde bene habuit, & omnem fere in primis viis cruditatum sentinam, dyspepsiarumque hypochondrii sinistri causam potissimam, esse exhaustam læta fatebatur. Quod ipso liquet, quid in medicorum circa emeticam sentiendum sit controversia; Possimusne ea, ubi copia & moles cruditatum stomachicarum peccant, amplecti, ceu universale evacuans, an plane rejicere, tanquam impetuosa & periculosissimi eventus phar-maca?* Salvus sc. equidem sit honor, quem cuiusvis ingenio & meritis in arte medica debemus: Attamen & valeat huc dictatorium illud: *αὐτὸ εἶπε.* Sedeamus potius ad calculos ipsius rationis, qua annitente mox & dilucide constabit, vix posse omnem quandoque pituitæ saburram, mole ac copia valde molestam per aciem & acumen particularum salinarum acrimque, usu etiam si diuturno adhibitarum, exhaustiri carptim ac successive; Quin & opus esse arduum, per purgantium stimulos velle ventriculo subtrahere visciditates, ipsius parietibus aliquando pertinacissime inhærentes, eo quod tortuosus longusque intestinorum tubus per aliquot cathartica, inpr. mediocria, vix à suis fordibus depuretur. In cuius asserti veritatem multas quidem, ne dictaturam sine populi

puli suffragio geramus, attexere possem observationes; Ex una tamen emeticorum usum, quandoque necessarium, velut ex ungue leonum, satis luculente notabimus: Rusticus corpore firmus ac robustus, hinc velut quadrupes, laborabat cardialgia, cujus causam fuisse tuitam vitream è frigoris, velut glacialis, & ponderis, in modum plumbi prementis, sensu prope constabat, dolor affligebat acerbissimus, alvus erat pertinacissime obstructa. Ille in ceterum hominum plebejorum, omnis moræ impatiens, emeticum, ipsis familiarissimum, urgebat instantissime; Hinc, post alvi solutionem, porrigebatur tartar. emetic. ad ℥. vj., &, neque vomitu, neque secessu post horum insequentibus, exhibebantur duo adhuc grana, velut succenturiata aut subsidiaria. Attamen & tantum adhuc aberat, ægrum ab hac vomuisse, ut potius in largum inciderit sudorem notabiliter unctuosum, maxime frigidum: Æger enim sub stragulis, postquam sudoris copia eruperat, velut aquæ frigidæ immerfus, frigebat contremiscebatque. Inde ergo & hic naturæ ducis minister aut assessor sudorifera: Theriac. trypher. magn. ol. ciniper. succin. aurant. acerbissimum equidem colorem, ulterius sudorem expellendo, extenuabam; præsertim vero per Tinctur. as. fœtid. cum spirit. vin. & spir. sal. ammom. fact. potentissimum sanè sudoriferum, sed, ob al-

liatum

liatum saporem maxime nauseosum,) hæc tenacissima pituita satis difflebat excernebaturque per poros cutis largissime. Sed idem fere adhuc premebat ventriculum pondus, idemque afficiebat frigus, recrudescibat & aliquando, modo tamen remissiori, dolor. Postquam igitur demum cruditates *per solutionem sal. tartar. & decoct. lign. guajac.* erant incisæ magis attenuatæque, infusum exhibebam emeticum *croc. metall. scrup. j. & vin. generos. unc. jv.* à quo equidem nausea, minime vomitus, donec corpore triturationis ope satis commoto, cruditates vomendo tanquam exantlabantur, valde adhuc tenaces, ad excernendum vix aptæ: Quiescente corpore, idem & illico cessabat actus vomitorius. Quapropter repetebantur, quæ ante octiduum, digestiva, idemque porrigebatur *infus. emetic.* sed largiori ac faciliore cum vomitu succedaneo, relinquebaturque summus in ore amaror cum nausea assidua. Quibus perspectis demum, & post justam moram, dedi *tartar. emetic. ad gr. jv.* (dimidia dosis, quod si cum prima confertur) & ecce! abhinc per os ac inferius guttur expurgabatur æger cum omnimoda sanitatis restitutione, & manifesta isthuc deducenda doctrina: Multo minorem indicari emetici dosin, ubi particulæ acres amaricantesque sunt in cruditatibus ventriculi extraversæ, quæ ipsæ tum pro aliqua stimuli parte habendæ; Contra vero largiorem
exigi

gi quantitatem, quando pituita magis pre-
ns ac refrigerans, fere insipida, linguam
cesque incrustans, è ventriculo foret exter-
nanda. *Regerent nihilominus emeticorum*
res, cunctatores Fabii ac Lentuli, subducta
intestinis cruditatum saburra stomachicam pitui-
tem, semper à purgantibus paulo magis incisam &
matam, sensim etiam ac lente, hinc tutius devolvi
intestina. Sed quæ hæc mora, ægro mole-
stus, sæpe è cruditatibus, diutius justo moran-
sus, magis morbifica? Et quare emeticorum
us est adeo formidandus, quem etiam gra-
vis per menses, sæpe per integrum gestan-
tempus sustinent impune, ac citra foetus
pericula? Præpara pituitam ad fluorem, tem-
peratum acidum ipsumque concentra sub terra mar-
is, aut corpore sub alkalino terreo abscon-
dit, exhibe emeticum jamjam fluidum, hoc-
est postpone medicamentis præmittendis, in-
pone actui vomitorio frequentes haustus in-
feri theæ, neque nimis fervidi, neque adeo
prægnati pro cruditatibus ad excretionem
opportunitatem magis diluendis; Demum & hoc
pharmacum iis consecra solis, quorum viscera
sunt integra, pulmonesque inprimis libere re-
spirant: Certe sic manebit usus (abusus enim
hic sponte perit) per debitam dosin & indi-
cationes legitimus. Hæque vires emeticæ no-
buntur non solum particulares, ciborum in-
gestorum cruditates, & humorum deprava-
torum,

torum, tum lymphaticorum, tum bilioforum molem eliminantes; Sed & universales, in distans agentes, & quæ, totum corpus concutiendo, partium obstructions referant. Imo vero quandoque hypochondriacam affectionem aut dyspepsiam non posse curari, nisi emetico demum (non primum) assumpto, id per observationes constat non paucas, magisque confirmatur per salutarem emetici in nostra ægra efficaciam.

III. Tandem vero cura absolvebatur per vinum, è summ. cent. min. Herb. card. ben. rad. enul. zedoar. cort. aurant. femin. jv. calid. maj. medicatum factum, quorum omnium ingredientium vires sunt incidentes attenuantes atque temperantes. Unde post cruditates, quæ reliquæ erant, magis emendatas sanitas fuit instaurata.

IV. *Inde autem corpore tantum potuit valuitque, ut brevi post conceperit:* Cujus equidem ætiologia generalis etiam si per se mox apparet, liceat tamen, pro specialiori conceptionis captu, huc investigare, quo naturæ mechanismo uterus semen excipiat virile, quali tubarum fallopianarum nisu, quibusve machinis aura genitalis, particulæ illæ æthereæ, postquam semen in colliquamentum diffluxit serosum, à crassioribus partibus, velut involucro, extricatæ, ad ovaria, sub membranaceo velamine utrinque prope uterum posita, transeant,

nt, & ibidem ovula, quæ matura (eorum
npham, quæ ad motum intestinum apta)
prægnant. Sicut autem fibræ sunt carneæ,
æ sub lucta venerea, voluptuosæque titilla-
ne, à sanguine ac spiritibus satis inflatæ, in
utem per legitimum madorem decenter ex-
siles ac mobiles, vaginam erigunt, & ipsum
erum, pro intimiori seminis admissione, ad-
tant; Ita & præf. uteri tubæ, à Fallopio
rentore cognominatæ, debent esse eodem
conflictu turgidæ, ut motu pendulo ruant,
policenturque per suas extremitates fimbria-
ad ovaria, quæ prehensa ab istis tamdiu
inenda, donec aura genitalis, principium
sticum, sit trajectum. Quo ipso ægræ no-
æ ad concipiendum habitudo facile ac spe-
lius liquet, postquam, expurgatis primis
& sanguine impuriori mundificato, chyli-
ationis hæmatosiosque functiones magis vi-
re inchoarunt, liberior rediit humorum cir-
tus, motus intestinus magis vitalis, spiritu-
elater potentior ac fibrarum motus toni-
est robustior factus, inde vero ipsæ qua-
nvis sicut partium, ita & genitalium fibræ
trices, hæctenus flaccidæ ac collapsæ, nunc
npha roscida & nutritia, velut axungia, pro
iliori motu, notabilius illinitæ, per vivi-
n sanguinis spirituumque influxum ad po-
torem valuerunt turgescientiam, constan-
remque inflationem.

Et

Et hæc sunt L. B. hujus morbi complicata
theoremata ac remedia, sub hoc progymna-
smate comprehensa, quæ, si non applausum
merentur, saltem ne explodas peto: Eadem
enim est progymnasmatum, quæ fuit fabula-
rum primitus exhibitarum, natura, utinam &
eadem utrisque foret sancita lex, qua istas ex-
hibitari olim cavebant atheniensium Dictato-
res; Poëtæ siquidem nascuntur, sed medicæ
medicamentorum usu & experientiæ diuturni-
tate demum fiunt.

Hinc veniam pro laude peto, laudatus abunde
Non fastiditus si Tibi, Lector, ero.

F I N I S.

